

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

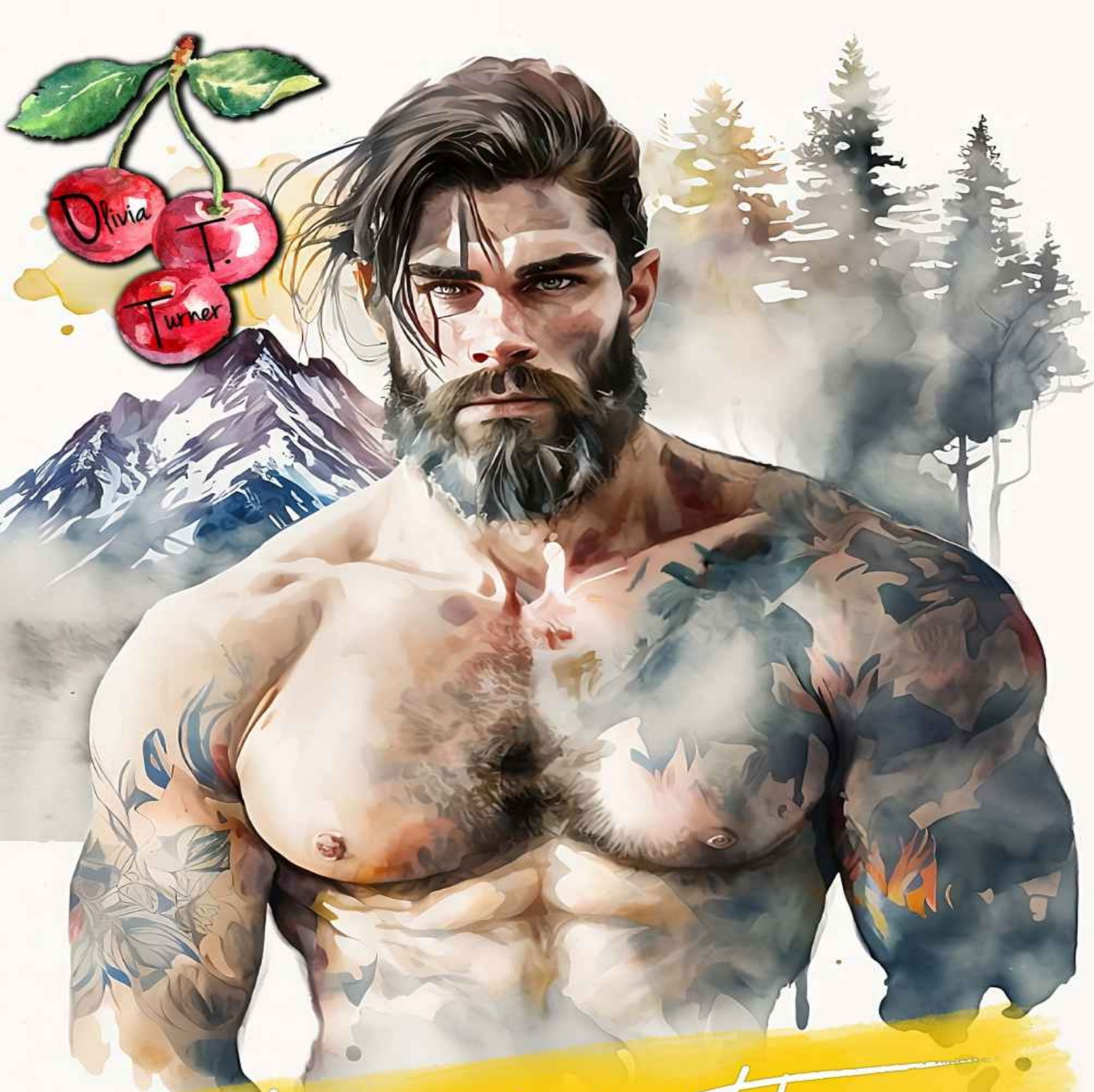
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Found in the **MOUNTAINS**

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

Dağlarda Bulundu

Greene Dağ Çocukları

Olivia T. Turner

Telif hakkı © 2023 Olivia T. Turner'a aittir.

Tüm hakları saklıdır. Bu kitabın hiçbir bölümü yazarın yazılı izni olmaksızın e-posta, fotokopi, baskı, kayıt veya herhangi bir bilgi depolama ve erişim sistemi dahil olmak üzere elektronik veya mekanik herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla çoğaltılamaz veya iletilemez. İzin talepleri için Olivia@oliviattturner.com adresine e-posta gönderebilirsiniz.

Lütfen yazarın emeğine saygı gösterin ve bir kopyasını satın alın. Teşekkürler!

Bu bir kurgu eseridir. Yaşayan veya ölmüş gerçek olaylar, işletmeler, şirketler, yerler veya kişilerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

www.OliviaTTurner.com

Editör Karen Collins Düzenleme
Kapak Tasarımı Olivia T. Turner

İçindekiler

[Telif Hakkı](#)

[Dağlarda Bulunan Bölüm 1](#)

[Bölüm 2](#)

[Bölüm 3](#)

[Bölüm 4](#)

[Bölüm 5](#)

[Bölüm 6](#)

[Bölüm 7](#)

[Bölüm 8](#)

[Bölüm 9](#)

[Sonsöz Epilog](#)

[Daha fazla dağ adamı!](#)

[Gelin ve özel Facebook Grubuma katılın!](#)

[OTT ile Takıntılı Olun](#)

[Beni takip edin.](#)

Dağlarda Bulundu

Küçük kız kardeşim ateşli bir dağ adamıyla evleniyor ve ben biraz kaybolmuş hissediyorum.

Düğün için Greene Mountain, Montana'dayız ve bu bana bir değişiklik yapma zamanının geldiğini fark ettiriyor.

Durgun hayatımı düzene sokmanın zamanı geldi. Daha maceracı olma zamanı.

Ancak düğünden sonra ormanda umutsuzca kaybolduğumda, macera arzusun biraz fazla hırslı olabileceğini fark ettim.

Neyse ki benim seksi dağ adamım yolda. Park Korucusu Noah Wright.

O beni bulur.

Birden fazla şekilde.

Ve fark ettim ki, maceram daha yeni başlıyor.

Megan, kız kardeşinin yeni aşkını kutlamak için Montana'ya gelir, ancak kendi aşk ilişkisi iri yarı dövme bir paket içinde onu beklemektedir.

Aldatma olmadan ve süper tatlı bir HEA garantili en iyi şekilde anında aşk. Keyfini çıkarın!

Steven'a,
Birlikte inanılmazdık.
Ama inanılmaz olan senin için yeterince iyi değildi.
Ve şimdi yapayalnızsın ve herkes senden nefret ediyor.
Ben kazandım.

Birinci Bölüm

Megan

II

Ne kadar güzel görünüyorlar, değil mi?" Richard, bir

arkadaş

En küçük kız kardeşimin karı koca olarak ilk kez damadıyla dans edişini izlerken ailece konuşuyoruz. Ashley Greene Mountain'a tatile geldi ve ucuz bir buzdolabı magneti ve dağ temalı bir şişe açacağından çok daha fazlasıyla döndü. Dylan adında muhteşem bir dağ adamıyla döndü.

"Evet," diyorum mutlu bir gülümsemeyle. "Ashley'i hiç bu kadar mutlu görmemiştim."

En sevdiği şarkı çalıyor, The Beach Boys'dan Wouldn't It Be Nice, etrafta dans ederken tüm kadınların gözleri Dylan'ın sallanan kalçalarına çekiliyor.

Richard sırtarak, "Belki de bu dağlarda senin için saklanan ateşli bir adam vardır," diye fısıldıyor.

Sönük bir kahkaha attıktan sonra şarabımdan uzun bir yudum alıyorum. Göğsümde bir ağırlık varmış gibi hissediyorum.

mutlu çiftleri izliyorduk.

Yirmi altı yaşındayım ve hayatım planladığım gibi gitmiyor. Hâlâ New Jersey'de ailemle yaşıyorum çünkü ev fiyatları çılgınca ve peşinat için para biriktirmem düşündüğümünden daha uzun sürüyor. Böyle giderse 2098 yılında tek yatak odalı küçük bir daire alabileceğim.

Ben bir emlakçıyım, bu yüzden bu çılgın ev fiyatlarından faydalaniyor olmalıyım, ancak iki yıldır bir ev satamadım. Şansım yaver gitti ve ilk müşteriye ilk gösterimde bir ev sattım. Bunun gelecekteki servetin bir işareti olduğunu düşündüm. Çok başarılı olacağımı düşünmüştüm.

Hayır. Cırcır böcekleri.

Yaşadığım ve çalıştığım yerde, piyasadaki ev sayısından daha fazla emlakçı var. Bu çok acımasızca.

Çoğu gün ofiste hiç çalmayan bir telefonun yanında oturuyor ve internetten asla karşılayamayacağım evlere bakıyorum. Muhtemelen bir kariyer değişikliği yapmalıyım. Muhtemelen pek çok değişiklik yapmalıyım.

Dylan Ashley'i döndürüp dizlerinin üzerine yatırırken herkes "Awww," diyor. Koyu kahverengi gözlerinde saf bir sevgiyle eğiliyor ve şarkı biterken kız kardeşimi dudaklarından öpüyor.

Onları izlerken kalbim sızlıyor. Ben de böyle bir aşk istiyorum. Bir erkeğin bana Dylan'ın kız kardeşime baktığı gibi bakmasını istiyorum.

Kalabalık el çırpıp tezahürat yaparken gözlerim sulanmaya başlıyor.

Kariyerimin kötü gittiğini düşünüyorsanız, aşk hayatımı duyana kadar bekleyin. Korkunç. Kötü bir Tinder randevusundan sonra diğeri.

Son randevum, vampirleri uzak tutmaya çalıştığına yemin edebileceğiniz kadar sarımsak kokan adi bir adamlaydı. Adam çıkıp gittikten ve faturayı bana bıraktıktan sonra o kadar sinirlenmişim ki, hayal kırıklığı içinde eve dönerken telefonumu bir çeşmeye attım. Yeni bir tane alacak param olmadığını fark ettiğimde panikledim ve birkaç kişi izleyip filme çekerken onu almak için çeşmeye daldım.

Videonun viral olmasından korktuğum için YouTube'da aradım. Bir saat kadar aradıktan sonra buldum. Yazdıkları başlık şöyleydi: Zavallı ucube telefonu çeşmeye atıyor ve sonra balık tutarak çıkarıyor. On yedi kez izlenmiş. Benim çöküşlerim bile insanların dikkatini çekecek kadar ilginç değil.

Ama bu gün benimle ilgili değil. Bu kız kardeşimin düğünü ve ben bunu bir acıma partisine dönüştürmeyeceğim. Montana'nın muhteşem dağlarındayız, etrafım ailem ve arkadaşlarımla çevrili, bu muhteşem kulübenin tamamı bize ait ve muhteşem kız kardeşim hayallerindeki adamla evleniyor. Daha mutlu olamazdım. Olabilirdim ama ne demek istediğimi anladınız.

Yüzüme kocaman bir gülümseme yerleştiriyorum, bir elimle Richard'ı diğer elimle de teyzemi tutuyorum ve DJ Red, Red, Wine'ı çalarken ikisini de dans pistine çekiyorum.

Konuklar gelin ve damatla birlikte dans edip şarkı söyleyerek etrafımızdan akıp gidiyor. Ashley dans ediyor.

"Sen olmasaydın Dylan'la asla tanışamazdım," diye fısıldıyor kulağıma. Morali bozukken onu buraya tatile gelmeye ikna eden bendim. "Buraya kadar geldiğin ve baş nedimem olduğun için teşekkür ederim. Sen her zaman en iyi kız kardeş oldun. Seni seviyorum."

Bana sarıldığında midem bulanıyor. Artık olumsuz düşünceler yok. Sadece gecenin geri kalanı ve burada olduğum önümüzdeki dört gün için iyi hisler.

"Ben de seni seviyorum kardeşim," diyorum ona sarılırken. "Şimdi, sikimiz dışarıdayken rock yapalım!"

Eskiden gençken odalarımızda yaptığımız gibi dans etmeye başladığımızda gülüyor.

Harika bir partiydi. Yemek çok hızlı geçti ve konuşmam şaşırtıcı derecede iyi gitti.

Damadın erkek kardeşi Owen bu muhteşem kulübenin sahibi ve beş gün boyunca herkesin burada ücretsiz olarak kalmasına izin verecek kadar nazik. Burası bize ait, yani kimse araba kullanmıyor, bu da içkilerin aktığı ve herkesin harika vakit geçirdiği anlamına geliyor.

Richard, Justin ve diğer bazı aile dostlarımızla dans ederken No Diggity çalıyor.

"Oh kahretsin!" En sevdiğim ritim hoparlörlerden yükselirken bağıriyorum. Adrenalin içimde dalgalanıyor. Bu şarkıya bayılıyorum!

Dans pistinin ortasında rap yaparak ve dans ederek bir gösteri sunmaya başladım. Arkadaşlarım ve ailem etrafımı sarıyor, dans ediyor ve beni alkışlıyorlar.

Tüm çekingenliği kaybedip içimdekileri döktüğümde kendimi ağırlıksız ve özgür hissediyorum. Ben bir kraliçeyim. Ben bir rap tanrıçasıyım. Ortalık çılgına dönerken rap yapıp dans ediyorum.

Onu görene kadar havamdayım.

Vücudum durdu. Hareket etmeyi bırakıyor, rap yapmayı bırakıyor, her şeyi bırakıyor.

E t r a f ı m d a k i kalabalık hareket ederken, hayatımı değiştiren bu olaydan habersiz, öylece durup huşu içinde bakıyorum.

benimle bu muhteşem adam
arasında.

Kapıda beni izliyor.

O gözler.

Onlar Büyüleyici. Onlar hipnotik. Her
şeyi değiştiriyorlar.

Zaman durdu. Çalan müziği bile duyamıyorum. Zihnim
sadece ve sadece ona odaklanmış durumda.

Sanki odadaki tek iki kişi bizmişiz gibi. Gezegendeki tek
iki insan.

Hayatımda gördüğüm en çekici, en güzel adam. Ve
bana bakmayı bırakmadı.

Düğüne gelen konuklardan biri değil, şimdiye kadar fark
ederdim. Ve ailem ve arkadaşlarım gibi New Jersey'li
olmadığını söyleyebilirim. Bu adamın her yerinde dağ
adamı yazıyor.

Geniş omuzları ve dövmelerle kaplı kaslı kollarıyla
devasa bir adam. Bir çeşit park bekçisi mi?

Koyu yeşil pantolonu ve iri göğsünü sımsıkı saran açık
bej gömleğiyle ona bakıyorum. Kısa kolları pazularını öyle
bir sıkıyor ki kalbim deli gibi hızlı atıyor. Bu adam aptal bir
park bekçisi değil. Bu ateşli kaslar, seksi dövmeler ve
gözlerindeki derin şehvetli bakışla, gezegendeki en seksi
park bekçisi olduğuna eminim. Belki de gelmiş geçmiş en
seksi adam.

Gözlerimi tekrar yüzüne dikerken sertçe yutkunuyorum.
Justin biraz sarhoş ve yanımda sertçe dans ediyor. Bana
çarpmıyor ama ben gözlerimi uzun boylu, esmer yabancından
ayırmiyorum.

Uzun kahverengi saçları ve kalın kahverengi sakalı çok yumuşak görünüyor. Ellerimi saçlarına gömmek istiyorum. O seksi sakalı bacaklarımın arasında hissetmek, iç uyluklarımı gıdıklamak istiyorum. Bunu istiyorum. İhtiyacım var.

Gözlerimiz bir kez daha birleşirken bedenim ağrıyor. Tüm vücudum sanki kontrolü ele almış gibi titriyor. Sanki artık onunmuşum gibi. Sanki benimle istediği her şeyi yapabilirmiş gibi, tek yapması gereken kelimeleri söylemek ve bedenim dinleyecek.

"Buket zamanı!" Ashley kolumu tuttuğu gibi bağılıyor.

"Ne? Hayır!" Beni kenara çekmeye başladığında nefes nefese kaldım.

dans pistinde. Bar onu görmemi engelliyor ve neredeyse hayal kırıklığı içinde çığlık atıyorum.

DJ mikrofona "Tüm bekâr bayanlar dans pistine" diye sesleniyor.

Çok az kişiyiz, yaklaşık on kişiyiz ve hepsi kol kola girmiş durumda.

Hayır.

Ashley'nin lise arkadaşı sol kolumu, Dylan'ın kuzenlerinden biri de diğer kolumu bağlıyor. Kapana kısıldım.

Onu bir kez daha görmeye çalışırken göğsümde panik yükseliyor ama göremiyorum.

Ashley elindeki buketi başının üzerinde sallayarak etrafta dans ederken DJ "Bir sonraki evlenecek kişi kim olmak ister?" diye sorar.

Herkes izliyor. Kız kardeşim buketi atmak üzere ve ben de baş nedimeyim. Ne kadar çok istesem de rastgele bir yabancıya asılamam.

DJ bize hazırlanmamızı söylerken bir gözüm kız kardeşimde, bir gözüm de Park Ranger Hottie'yi bulmaya çalışıyor.

"Üç, iki..."

Nerede o?

"Bir!"

Kız kardeşimin buketi göğsüme çarptığında gözlerim umutsuzca odayı arıyordu. İçgüdüsel olarak kollarımı ona doluyorum ve tüm oda alkışlarken şok içinde başımı kaldırıyorum.

Herkes bana bakıyor, bir yandan da alkışlıyor ve bağırıyor.

Kız kardeşim yüzünde kocaman bir gülümsemeyle yanımdan geçerken yanaklarım kıpkırmızı oluyor.

"Görünüşe göre bir sonraki düşen sen olacaksın."

Çiçeklere bakarken sertçe yutkunuyorum.

Bunu o kadar da umursamazdım.

Eğer o muhteşem dağ adamının kollarına düşersem.

İkinci Bölüm

Megan

II

Bu benim atım mı?" Atıma bakarken yutkunarak

soruyorum

Büyük, kahverengi, sıırım gibi bir yaratık. Başı yukarıda ve sanki bu durumdan benden daha da emin değilmiş gibi ateş saçan gözlerle etrafına bakınıyor.

Greene Mountain Stables'ın ortak sahibi Carrie, "Thunderbolt'u çok seveceksin," diyor. Padokun kapısını açıyor ve onu almaya çalışıyor ama at tam bir depar atarak kaçıyor. Kadın gergin bir kahkahayla arkasını dönüyor.

"Belki de otobüste beklemeliyim," diyorum midem garip bir takla atarken. "O kadar da ilgili görünmüyor."

"Thunderbolt insanları sever," diyor onun peşinden koşmaya çalışırken.

İnsanları seviyor gibi görünmüyor. Hepimizin soyunun tükenmesini diliyor gibi görünüyor.

Dün gece çok geç saatlere kadar parti yaptım ve fena halde akşamdan kalma bir şekilde uyandım. Bütün günü yorgunluktan midem bulanarak yatakta geçirdim, bu yüzden dağlarda ata binme grup aktivitesine en son varan ben oldum. Servis otobüsünü kaçırdım ve taksiye binmek zorunda kaldım.

Thunderbolt malum sebeplerden dolayı kalan son attı.

"Sorun yok," diye sesleniyorum Carrie'ye çamurda kayarken.

Bir yandan da kendisiyle hiçbir şey yapmak istemeyen atı umutsuzca yola getirmeye çalışıyor. "Zaten yağmur yağacak gibi görünüyor."

Öğleden sonra geç bir saat ve gökyüzü kara yağmur bulutlarından oluşan bir dehşet gösterisi. Her an açılıp hepimizin üzerine kıyamet yağacakmış gibi görünüyor.

Carrie yüzünde zoraki bir gülümsemeyle çamurda atın peşinden koşarken, "Hava durumuna baktım," diyor, "yağmur yağması beklenmiyor."

"Gökyüzünü kontrol ettin mi?" Kendi kendime mırıldandım.

Dönüp grubuma bakıyorum. Düğünden yaklaşık bir düzine insan bu etkinlik için kayıt yaptırmış ve hepsi de sakın atlarının üstünde onları izliyor.

Kız kardeşim Ashley muhtemelen şu anda yatağına sarılmış yeni damadı Dylan'ın tadını çıkarıyordur. Keşke ben de aynısını yapıyor olsaydım. Belki de dün geceki o muhteşem Park Korucusu ile. Onu düşünmeden edemiyorum.

Carrie çamurlu otağın ortasında durur ve Thunderbolt aceleyle ondan uzaklaşırken bir kahkaha atmaya zorlar. Dev atın sırtı gergindir ve her an kaçmaya hazır gibi görünmektedir.

"Neden adı Thunderbolt?" Richard çok iyi huylu, sabırlı

atının tepesinden soruyor.

Carrie ellerini kalçalarına koyarken, "Emin değilim," diyor. Onca çabadan sonra nefesini tutmaya çalışıyor. "Tyler bilirdi."

"Tyler?" Ben soruyorum.

Tüm grubum şok içinde arkamdan bakarken toplu bir nefes alıyor. Dönüp uzun kahverengi sakallı ve yoğun kahverengi gözlü dev bir adamın yanıma gelişini izliyorum. Büyük dövmeli kolları var ve sanki bu dağlardan fırlamış gibi görünüyor. Padoka giriyor, Carrie'yi dudaklarından öpüyor ve sonra sakince atın yanına yürüyor.

O geldiğinde at hareket etmiyor. Diğer türler bile onun baskın doğasını tanıyor ve saygı duyuyor gibi görünüyor.

Dizginleri eline aldı ve atı bana doğru yürüttü.

"Tamamen senindir," diyor derin bir sesle.

"Harika," diyorum gergin bir şekilde binmeye çalışırken. Kalkmama yardım ediyor ve hemen pişman oluyorum. Sanki yüklenmiş ve ateşlenmeye hazır bir füzenin üzerinde oturuyormuşum gibi hissediyorum.

"Tamam!" Carrie kızarmış yanakları ve telaşlı gülümsemesiyle "Tamam" diyor. "Kim bu dağları keşfetmeye hazır?"

Patika boyunca ilerliyoruz ve ben bu atın üzerinde kalmak dışında hiçbir şeye odaklanamıyorum. Muhteşem dağ manzaraları, yaban hayatı, açan çiçekler, yüksek Aspen ağaçları - hepsi Thunderbolt'un gergin sırtına yapışıp dizginleri bir lav nehrinin üzerinden atlamak üzereymişiz gibi kavrarken görmezden geliniyor.

Diğer yeni evliler, Justin ve Richard, nazik ve rahat atlarıyla önümdeler. "Şu adamın kollarını gördün mü?" Justin ona fısıldıyor. "Acaba aralıklı oruç tutuyor mu?"

"Hayır, o sadece gerçek bir erkek," diye cevaplıyor Richard. "O kaslar spor salonunda değil, dağlarda geliştirildi."

Bu konuda tartışmaya başladılar ve benim aklım dün geceki park bekçisine gitti. O kaslar da dağlarda mı geliştirilmişti? Kesinlikle öyle görünüyorlardı.

Rehber Carrie kuşları işaret ediyor ama sanki yarısını uyduruyormuş gibi geliyor. "Bu sarı bir peekacoo" diyor ağaçtaki bir kuşu işaret ederken. Yağmur yağmaya başlayınca uzaklaşıyor.

İlk başta hafif ama çok geçmeden açılıyor.

Thunderbolt daha da geriliyor.

"At takası yapmak isteyen var mı?" Kalçalarımı onun kaygan sırtının etrafında gergin bir şekilde sıkarken soruyorum.

Kimse cevap vermiyor. Kimse arkasını bile dönmüyor.

Bu ata bir şeyler oluyor. Sürekli kafasını sağa sola sallıyor ve garip sesler çıkarıyor. Xanax'ını almayı unutmuş ve sinir krizi geçirmek üzereymiş gibi gözleri büyük ve buğulu.

"Kimse yok mu?" Ben soruyorum.

Bulutlar kararıyor ve Thunderbolt patikadan çıkmaya çalışıyor.

"Whoa!" Dik bir düşüşe doğru ilerlerken nefes nefese kaldım. Dizginleri çekiyorum, umutsuzca tüm gücümle onu diğer tarafa doğru çekiyorum. Sadece 'siktir git'in atçası olduğunu tahmin ettiğim bir ses çıkarıyor.

"İyi misin?" Richard omzunun üzerinden bana bakarken soruyor.

"Carrie!" Bağırıyorum. "Yardıma ihtiyacım var!"

Yağmur ceketinin kapüşonunu kafasına geçirmeye çalışmakla meşgul. "Ne?"

"Bu at pek-"

Parlak bir şimşek karanlık gökyüzünü yarıyor ve hemen ardından derin bir gök gürültüsü patlıyor. Göğsümde hissediyorum. Sağır edici.

Thunderbolt kopuyor. Tam bir at erimesi.

Füze ateşlendiğinde çığlık atıyorum. Dik yokuştan aşağıya doğru kontrolsüz ve pervasız bir şekilde koşmaya başladı.

"Bu ne lan!!!" Bu çılgın at kuyruğu yanıyormuş gibi ileri fırlarken ben dizginleri sıkıca kavrarken çığlık atıyorum. Kıçım ıslak, kaygan eyerde zıplarken, yakıcı yağmur yüzüme çarpıyor. Gözlerim görmüyor. Nefes alamıyorum. Tek yapabildiğim tutunmak ve beni fırlatıp bu dağdan aşağı yuvarlamaması, yolda her kemiğimi kırmaması için dua etmek.

"Dur!" Çığlık atarak yalvarıyorum. "Lütfen lanet olası dur!!"

Dizginleri çekiyorum, kalçalarımı sıkıyorum, yalvarıyorum, ağlıyorum, her şeyi deniyorum ama bu at sürekli kaçıyor.

Tam yokuşun dibine geldiğimizde, başımızın üzerinde bir gök gürültüsü daha patlıyor. Thunderbolt yeni bir hız patlaması yaşıyor ve ormana doğru havalanıyor.

"Kahretsin!" Uçan dalların önünden eğilirken çığlık atıyorum. Bir kayanın üzerinden atlayıp hızını artırıyor ve ben hayatımı kurtarmak için tutunurken ağaçların arasında hızla ilerliyor.

Gözyaşlarım yüzümden akan yağmura karışıyor. Öleceğim.

Bir erkeğin kollarının sevgisini hiç hissetmemiş olarak öleceğim. Bakire olarak öleceğim.

Gök gürültüsü gelmeye devam ediyor ve Thunderbolt devam ediyor.

Sanırım artık ona neden Yıldırım dendiğini biliyorum.
Gök gürültüsünü duyunca fırlıyor.

Ve kaçmaya devam ediyor.

Vahşi doğanın derinliklerine.

Etrafıma bakınırken panikliyorum, dönüş yolunu nasıl bulacağımı anlamaya çalışıyorum.

Unutulmaz noktaları ezberlemek zorundayım.

Tamam, şu çalı. O çalıyı hatırla.

On saniye içinde çalıktan bir futbol sahası kadar uzaktayız ve neye benzediğini çoktan unuttum. Bu ormanda milyonlarca çalı var. Milyonlarca ağaç. Hepsi aynı görünüyor! Geri dönüş yolunu asla bulamayacağım!

"Dur Thunderbolt, dur!" Yeni bir enerji patlaması yaşayıp beni ormanın derinliklerine götürürken çığlık atıyorum. Yana doğru sallanmaya ve aniden dönmeye devam ediyor. Ahırların hangi yönde olduğunu bilmiyorum. Onu durdurabilsem bile çıkışın nerede olduğunu bilmiyorum.

Sonunda durdum, ama bu pislik atın yardımı olmadı. Devrilmiş bir kütüğün üzerinden atlıyor ve ben de itme momentumuyla geriye doğru sarsılıyorum. Kıcımdan geriye doğru bir atlayış yaptım ve ıslak çalıların arasına düştüm.

Çamurun içinde otururken başım dönüyor, yağmur yağıyor ve Thunderbolt'un koca poposunun gitgide küçülmesini izliyorum.

Sonunda, o kayboldu ve ben yapayalnız kaldım.

Aç aylar ve vahşi kurtlarla çevrili korkunç vahşi doğada yapayalnız.

Soğuk yağmurda üzerimde sadece bir şort ve bir atletle yapayalnızdım.

Tek başıma, yiyecek bir şeyim yok ve akşamdan kalmayım.

Boğazımda bir yumruyla etrafıma bakarken ne kadar berbat bir durumda olduğumu fark ediyorum. Ağaçlar o kadar uzun ki beni bir uçaktan ya da helikopterden bulmaları mümkün değil. Hangi yöne gideceğimi bilmiyorum. Yürümeli miyim yoksa olduğum yerde mi kalmalıyım? Bir makaleye rastladığımı hatırlıyorum, Ormanda Bir Patron Gibi Hayatta Kalmak İçin Yedi Adım, ama lanet olası şeyi hiç okumadım.

Umarım adımlardan biri ağlamak ve kendiniz için üzülme, çünkü eğer öyleyse, harika gidiyorum demektir.

Dondurucu yağmur vücudumu ıslatmaya başladığında soğuk bir ürperti vücudumu sarıyor. Cildimin her yerinde tüylerim diken diken oluyor. Kontrol edilemeyen titreme başladığında kollarımı tutuyorum.

Bu çok kötü. Bu çok kötü.

Ne yapmam gerekiyor?

Üçüncü Bölüm

Noah

Dikiz aynasından yansımamı kontrol

ediyorum ve sonra

Greene Mountain Lodge'a dönerken derin bir nefes alıyorum.

İçeride. Orada bir yerde.

Onu düşünmeden duramıyorum. Zihnim aynı anı tekrar tekrar canlandırıp duruyor.

Onu dans pistinde dans ederken ve şarkı söylerken görüyorum, o kadar özgür, o kadar ışıltılı ve o kadar cezbedici görünüyor ki. Gözlerimi ondan alamıyordum. Onu gördüğümde sersemlemiştim, derinlere dalmıştım. Hem de çok derine.

İşten eve dönerken, sarhoş düğün misafirlerinden hiçbirinin patikalara çıkmadığından emin olmak için pansiyona uğramıştım. Bazen şehir halkı geceleri burada kaybolmanın ne kadar kolay olduğunu fark etmiyor, özellikle de içkiler akarken.

Sahibi Owen ile konuşmak için kafamı içeri uzattığımda onu gördüm.

Ellerim titriyordu. Gerçekten titriyordu. Hırlayan bir boz ayıyla yüzleştim ve öfkeli bir avcı tarafından alnıma bir tüfek doğrultuldu ve ellerim titremedi. Bu güzellik beni sarstı.

Ne yapacağımı bilemedim. Gelin tarafından görüş alanımdan çıkarıldığında oradan ayrıldım. Gittiğim için kendimden nefret ettim. Yol boyunca kendime küfrettim, geri dönüp onu almam gerektiğini söyledim ama yapamadım. Düşüncelerimi toparlamak için biraz zamana ihtiyacım vardı. Sakinleşmek için. Gittikçe daha da kötüleşen bu sinirli duygudan kurtulmak için.

Bir saniye daha kalsaydım, o dans pistine yürüyeceğimi, o kızı yakalayacağımı, omzuma atacağımı ve onu evime geri getireceğimi biliyordum.

Ve bu... iyi gitmezdi.

İnsanlar, bir yabancı sevdiklerinden birini çalmaya çalıştığında tepki verme eğilimindedir.

En iyisinin biraz soluklanmak, yeniden toparlanmak ve onu eski yöntemlerle elde etmek olduğunu biliyordum.

Kapıyı açıp dışarı çıktığımda kamyonetimin sesi geliyor. Bugün yağmur öldürücü. Bardaktan boşanırcasına yağıyor ve Greene Mountain Lodge'un ön kapısına koştuğumda yarı sıırılsıklam olmuş durumdayım.

Mesaide olmadığım için üzerimde koyu renk bir kot pantolon ve açık mavi düğmeli yakalı bir gömlek, altımda da yağmurdan ıslanmış bir spor ceket var.

Planım barda bir içki içmek, kız arkadaşımı bulmak, onunla konuşmak, aşık olmak ve günlerimin geri kalanını onu mutlu ederek ve inleterek geçirmek.

Bunun dışında ayrıntılar biraz bulanık. Yine de her şeyin yoluna gireceğinden eminim. Ben ve o kaderiz ve kader her zaman işler. Kelimenin anlamı bu.

Kapıcıya başımı sallayıp geniş lobiye giriyorum. Odadaki gerginliği hemen hissedebiliyorum. Bir grup konuk devasa taş şöminenin etrafında toplanmış, bir şeyler tartışıyor.

Resepsiyona doğru ilerlerken gözlerimi onlardan ayırmıyorum. Tina ve Tiffany, düz siyah küt saç kesimli ve büyük yuvarlak gözlüklü tuhaf ikizler, çalışıyorlar.

"Neler oluyor?" Onlara soruyorum.

Tina, ya da belki Tiffany, omuz silkiyor. "Aptal bir kız ormanda kaybolmuş."

"Atı kaçtı ve sonra on sız geri geldi," diyor Tiffany. "Muhtemelen bunu bilerek yaptı."

"Bir insan neden bir hayvana binmek ister ki?" Tina tiksinti dolu bir bakışla şöyle diyor. "Yani bizim bisikletlerimiz var."

"Ve tek tekerlekli bisikletler," diye belirtiyor Tiffany. "Atları rahat bırakın, her zaman söylediğimiz şey bu."

"Bu kız kaç yaşında?" Park bekçisi moduna geçerek soruyorum.

Tina omuz silkiyor. "Yirmilik mi?

Otuzlu mu?" "Kırk yaşlarında olduğunu sanıyordum."

"Hayır, kırklı yaşlarda bundan daha fazla kırıksıklık olur."

Tiffany omuz silkti. "Her neyse, gelinin kız kardeşiydi."

"Gelinin kız kardeşi mi?" Canlanarak soruyorum. "Dün gece açık mavi elbise giyen mi?"

Onayladıklarında midem bulanıyor. Kızım ormanda kayboldu.

Kalbim küt küt atarak gruba doğru ilerliyorum.

"Güzel," diyor pansiyonun müdürü Lauren beni gördüğünde. "Noah, buradasın. Bu da park bekçisi."

Herkes umut dolu gözlerle bana bakıyor. "Adı ne?"

Babası olabilecek yaşlı bir adam cevap verir. "Megan Botter," diyor, korkmuş görünüyor. "Onu bulabilir misiniz?"

"Onu bulacağım," diyorum elimi yumruk yapıp sıkarken, kararlılık beni ele geçiriyor. Ben bu an için yaratılmıştım. Her şey - dağlarda geçirdiğim onca yıl, kayıp yürüyüşçülerin izini sürmeyi ve onları bulmayı öğrenmek - hepsi bu an için birikmişti. Onu bulmak için.

Kaderin nasıl işlediğini görüyor musun? Başından beri biliyordu.

"Ona ait bir şeye ihtiyacım var," diyorum zihnim sonraki adımlarla yarışmaya başlarken. "Üzerinde onun kokusu olan bir şey."

"İşte," diyor gelin, bana bir kazak uzatarak. "Bu Megan'ın. Dün giymişti."

Onu burnuma tutup tatlı ve lezzetli kokusunu içime çekerken herkes beni izliyor. Ciğerlerimi dolduruyor ve ruhumu ateşe veriyor.

"En son nerede görülmüş?"

"Şu çocuk, Charlie!" Ormanın içinde Bloodhound'u takip ederken söylüyorum. Onun kokusuna çoktan odaklanmıştı ve bu muhteşem köpek tek başına ileriye doğru koşuyordu.

Kulübeden çıkar çıkmaz arkadaşımın evine koştum. Colin bu dağlarda arama kurtarma işinde çalışıyor ve tüm eyaletteki en iyi iz sürücüyü sahip. Yukarı ve aşağı

Batı Yakası, Colin ve Charlie kayıp yürüyüşçüleri, kayıp çocukları ve demanslı kayıp yaşlıları buldular.

Ne yazık ki Colin evde değildi, bu yüzden içeri girmek için bir camı kırmak zorunda kaldım. Hızlıca bir not bıraktım, Charlie'yi aldım ve Greene Mountain Ahırlarına gittim. Sahibi Tyler beni atın ürktüğü yere götürdü ve Charlie'ye Megan'ın kazağının kokusunu verdim.

Birkaç saattir yağmur altında arıyorum. Tüm bu ıslaklık yardımcı olmuyor. Kızımın kokusunu alıp götürüyor. Charlie birkaç kez kokuyu kaybetti ama yaklaşık on dakika önce geri aldık ve şimdi hızlı hareket ediyor.

Köpeğin yanında koşarken "Onu kaybetme dostum," diye fısıldıyorum. Artık her şeyi koklamıyor. Onun kokusuna kilitlenmiş ve ormanda hızla ilerliyor. Atının kaçarken çarpmış olabileceği birkaç kırılmış dal görüyorum.

Köpeğin kuyruğu yukarıda, uzun burnu yerde geziniyor ve büyük sarkık kulakları hareket ettikçe zıplıyor.

Gözlerim karanlık ormanı tarıyor, umutsuzca onu arıyorum. Onu kollarıma alana kadar bu dağlardan ayrılmayacağım. Bir hafta sonra hâlâ burada olsam bile umurumda değil. Onsuz gitmeyeceğim.

Charlie aniden koşmaya başladı. Tiz bir çığlık duyduğumda kalbim göğsümde sıkışıyor.

"Beni yemeyin!" Megan bir topun içine çömelip kollarıyla yüzünü kapatırken çığlık atıyor. Charlie gururla onun yanında duruyor. Ben onlara doğru koşarken bana bakıyor.

"Sorun yok," diyorum önünde dizlerimin üzerine çökerken. "Artık iyisin. Güvendesin."

Yavaşça kolunu indiriyor ve kocaman masum mavi gözleriyle bana bakıyor. Bu kadar yakından, bu gözler beni sendeletiyor. Bu kadar yakın mesafeden bakınca tüm vücudumun güçsüzleştiğini hissediyorum.

Zavallı kız sıırsıklam olmuş. Sarı saçları başına yapışmış ve kontrolsüzce titriyor. Üzerinde sadece şort ve atlet var ve soğuk yağmur saatlerdir onu ıslatıyor.

"Sen şu düğündeki adamsın..."

Bana gerçek miyim yoksa bir halüsinasyon muyum emin değilmiş gibi bakarken dişleri takırdıyor.

Beni hatırlıyor. Bu masum güzelliğe bakarken göğsümde sanki kalbim fazladan birkaç beden daha büyüymüş gibi genişleyen bir his hissediyorum.

"Benim, Megan. Seni şimdi yakaladım. Gitmene izin vermeyeceğim."

"Senin adın ne?"

Yanına diz çökerken yağmur ceketimi ve yakalı gömleğimi çıkardım. "Ben Noah."

"N-Noah," diye fısıldıyor kollarını ve göğsünün üst kısmını toplanmış gömleğimle silerken. İri gözleri şimdi soğuk yağmurla sıırsıklam olan çıplak gövdemin üzerinde geziniyor. Yağmurluğu etrafına sarıyorum ve tüm üst bedenini ve bacaklarının çoğunu örtecek kadar geniş.

Başlığını ıslak kafasına geçirirken o büyüleyici mavi gözleriyle bana bakıyor.

"Birazdan sıcak bir banyoya gireceksin," diye fısıldıyorum kollarımı ona doladığımda. "Sonra kurulanabilirsin, biraz sıcak

Pijamalarınızı giyin, sıcak bir şeyler için, sıcak bir şeyler yiyin ve rahat bir yatağa girin."

Charlie izlerken onu kaldırıp göğsüme bastırıyorum.

"Kulağa nasıl geliyor?" Kollarımın arasında kıvrılmış ona bakarken gülümseyerek soruyorum.

"Kulağa cennet gibi geliyor," diyor gözlerinde minnettarlıkla bana bakarken. "Beni bulduğun için teşekkür ederim."

Ona bu şekilde sarılmak ve onu bu kadar savunmasız görmek koruyucu içgüdülerimi ateşliyor. Devralıyorlar.

Tek düşünebildiğim, onu dünyadan sonsuza dek nasıl korumak istediğim. Ona bakmak, onu savunmak ve her türlü zarardan korumak için karşı konulmaz bir dürtü duyuyorum.

Atavistik ihtiyaç kendini içime yerleştiriyor. Vücuduma doğru ilerliyor, beynimi yeniden düzenliyor ve düşüncelerimi ele geçiriyor, ta ki aklımdan geçen her düşünce onun ve güvenliğinin etrafında odaklanana kadar.

Bunun kalıcı bir değişiklik olduğunu biliyorum. Bir yere gitmiyor. Ona bakma ve onu benim yapma ihtiyacı sonsuza kadar benimle olacak.

O benim için doğru kişi.

Kalbimin onun için ne kadar sert attığını hissedip hissetmediğini merak ederek onu göğsüme bastırıyorum ve yetenekli Bloodhound'a dönüyorum.

"Gidelim Charlie," diyorum beni merakla izleyen sıırılsıklam köpeğe. "Eve. Evine git."

Hemen harekete geçiyor ve ormanın içinden hızla geldiğimiz yöne doğru koşmaya başlıyor. Ben de kızımı kollarımın arasına alıp hızlı adımlarla onu takip ediyorum.

Dönüş yolunda kokuyu takip etmek kolay olmalı. Bu köpek için çocuk oyuncağı olmalı, böylece onun halletmesine izin verebilirim ve tüm dikkatimi kollarımdaki hazineye odaklayabilirim.

Tüm bu çile yüzünden bitkin düşmüş olmalı ama gözlerini kapatmıyor ya da uyumuyor. Tüm bu süre boyunca beni izliyor, o büyüleyici mavi gözleri uzun gür kirpiklerinin altından bana bakıyor.

Her adımda ona daha çok aşık oluyorum.

Greene Mountain Ahırları'nın yanındaki ormandan çıktığımızda şafak sökmüştü. Güneş doğuyor, üçümüz de yorgunuz ve ben ağrıyan kollarımdaki bu muhteşem kıza tartışmasız, yüzde yüz takıntılıyım.

Dördüncü Bölüm

Megan

Noah üstüme tırmanıyor ve gücü hissettiğimde

inliyorum.

ağırlığının vücuduma yaptığı baskıyı hissediyorum. Ateş ve sıcaklık damarlarımda dolaşıyor, parmak uçlarımı onun sert kaslı göğsünde gezdirirken ellerimde karıncalanıyor.

O çok ateşli. Onu çok fena istiyorum.

"Artık benimsin Megan," diye inliyor dudakları dudaklarımın üzerinde gezinirken. Sıcak nefesini tadıyorum. Tadı seks gibi.

Kalın ereksiyonunun sıcak amıma baskı yaptığını hissettiğimde sırtımı eğiyorum. Kahretsin, iyi hissettiriyor. İnliyorum ve onun altında kıvranıyorum, daha fazlasını istiyorum, hepsini istiyorum.

"Ah, Megan," diye inliyor sert ve güzel şaftını bana doğru bastırırken. "Megan. Megan! Megan!!!"

Bir solukla gözlerimi açıyorum ve annemin yüzünün üzerimde gezindiğini gördüğümde kan dondurucu bir çığlık atıyorum.

"Anne, ne yapıyorsun?!" Ondan uzaklaşırken çığlık atıyorum. Sırtım büyük meşe yatak başlığına çarpıyor ve panik içinde battanileri kapıp sıcaktan kızarmış bedenimin üzerine çekiyorum. Ne görmüştü? Neyi yüksek sesle inliyordum?

"Kötü bir rüya görüyordun," diyor bana doğru ilerlerken.

Hayır, gördüğüm en güzel rüyayı görüyordum!

"Ateşin var mı? Çok sıcak ve terli görünüyorsun."

Alnıma dokunmaya çalışıyor ama ben yolundan çekiliyorum. "Sadece... Lütfen. Bir saniyeye ihtiyacım var."

Annem beni izlerken kaşlarını çatıyor. Kalbim güm güm atıyor ve nabzım hızla atıyor. Kukum bile ne olduğunu bilmiyor. Bir saniye önce fantezisini yaşıyordu, bir saniye sonra annem burada.

Uyanmanın daha sarsıcı tek yolu kafanıza bir kova soğuk su dökülmesidir.

"Burada ne yapıyorsun?" Şok içinde ona bakarken soruyorum, nefeslerim hala sığ ve aceleyle geliyor. "Sen... burada mı uyudun?"

Pencerenin yanındaki sandalyede bir battaniye var. Burada uyudu.

"Çok endişelendim," diyor çenesi titrerken. "Seni bırakmak istemedim."

Gözyaşlarım akmaya başladı ve yanına gidip ona sarıldım. Bazen çileyi çeken kişinin sonunda herkesi teselli eden kişi olması ne kadar komik.

Ben sırtını sıvazlarken bana yapıyor.

"Yatakta uyuyabilirdin anne," diyorum küçük sandalyeye bakarken. Çok rahat görünmüyor ve bu yatak

Çok büyük.

"Seni rahatsız etmek istemedim," diyor sonunda gitmesine izin verirken. "Korktun mu? Dehşet verici olmalı."

"O kadar da kötü değildi," diye yalan söyledim. Korkunçtu. Bunu düşünmek bile beni o umutsuz duyguya geri götürüyor. Öleceğimi sanmıştım.

Bir süre ormanda dolaştım ama çıkış yolunu tek başıma bulamayacağım belli olunca, yere çöküp beklemeye başladım. Ne için, bilmiyordum ama başka ne yapacağımı da bilmiyordum.

İlk bir saati kendime acıyarak geçirdim ama sonra içimden bir şey koptu. Acınası olmaktan bıktığıma karar verdim. Bir şeylerin başıma gelmesini beklemekten bıkmıştım. Hayatta başarısız olmaktan ve bunu değiştirmek için hiçbir şey yapmamaktan bıkmıştım.

Kendime bir söz verdim, eğer o ormandan çıkarsam, o zaman adım atacaktım. Her zaman olmak istediğim kişi olacaktım. Bir şeylerin peşinden gidecek, cesur ve maceracı olacak ve hiçbir şeyin beni durdurmasına izin vermeyecektim.

O azim ve kararlılık geri gelirken derin bir nefes alıyorum. Bu hissin kaybolmasına izin veremem. Akıp gitmesine ve statükoya geri dönmesine izin veremem. Bunu alıp değişim için bir sıçrama tahtası olarak kullanmalıyım. Dün gece nasıl hissettiğimi hatırlamalıyım.

Bu kararlılık ve azim birkaç saat sonra soğuk iliklerime kadar işlediğinde kayboldu. O kadar çok titriyordum ki canım acıyordu. Hipotermiden öleceğimi, güneşin doğuşunu göremeden öleceğimi düşündüm ama sonra o ıslak inanılmaz köpek koşarak yanıma geldi.

İlk başta, işimi bitirmek üzere olan bir tür aç canavar olduğunu düşündüm, ama sonra Noah'ın sesini duydum.

Yapabilirim.

hala mükemmel hatırlıyorum.

"Geçti artık. Artık iyisin. Güvendesin."

Sesi bir melek gibiydi. Öyle de görünüyordu.

Saatlerdir sıcaklık hissetmemiştim ve bir parçam bunu bir daha hissedemeyeceğimi düşünüyordu. Nasıl bir his olduğunu unutmuştum, sanki zorlukla erişilebilen uzak bir anı gibiydi. Ama o güzel adam beni kucağına alıp kaslı göğsüne yasladığında, her santimime nüfuz eden bir sıcaklık hissettim. Tüm vücuduma yayıldı ve iyi olacağımı biliyordum.

Ayrıca bir daha hiçbir şeyin eskisi gibi olmayacağını da biliyordum çünkü beni güvenli bir yere taşıırken ona aşık olmuştum.

"Şu park bekçisi," diyor annem yutkunarak. "Gitmene izin vermek istemedi."

"Yapmadı mı?"

Bazı kısımlar çok net, ama diğerleri biraz bulanık. Beni ahıra taşıdığını hatırlıyorum. Atlar bana bakıyordu. Arkadaşlarım ve ailem oradaydı.

Doktor beni muayene etmek istedi ama Noah beni yere yatırmak istemedi. Onun büyük seksi koluna yapışarak duruma yardımcı olmadım.

Babam sonunda sert bir sesle sordu ve beni teslim etti. Doktor ailem hariç herkesi dışarı attı ve bu onu son görüşüm oldu.

"Yanındaki o sevimli köpekle birlikte hep dışarıda kaldı," diye açıklıyor annem. "Ona senin iyi olduğunu söylediğimde bile gitmek istemedi. Ona eve gitmesini ve biraz uyumasını söyledim. Köpeğinin aç görüldüğünü ve onu daha sonra arayacağımızı söyledim ve o da

Sonunda gitti, ama çok ikna etmek gerekti. Gerçekten gitmek istemedi. O adamı tanıyor musun?"

"Şey... Hayır. Sanırım bilmiyorum."

"Senden oldukça etkilenmiş görünüyordu." Canlandım. "Öyle mi?"

Bir hayalin içinde kaybolmuş gibi boşluğa bakarken başını sallıyor. "Çok yakışıklıydı. Seni göğsüne bastırıyordu ve üzerinde tişört yoktu. Biraz kıskanmıştım."

"Anne!"

Gülüyor. "Ne? Ben hala bir kadını, biliyorsun! Park bekçilerine karşı hep bir şeyler hissetmişimdir."

Gözlerimi kapatıp başımı sallıyorum. Sanırım annem ve ben ateşli park bekçileri için aynı fetiş paylaşıyoruz. Harika. Bunu bilmeme gerek yoktu.

Unutamayacağım daha fazla rahatsız edici ayrıntı öğrenmeden önce konuyu değiştirmem gerekiyor.

"At hâlâ kayıp mı? Onu arayan var mı?"

Thunderbolt kontrolden çıkmış bir pislik olabilir ama onun zarar görmesini istemiyorum. Zavallı şey sadece korktuğu için kaçtı.

"Senden önce döndü," diyor annem. "Hiçbir şey olmamış gibi ahıra geri döndü."

"Baban onu yumruklamak istedi." "Bir atı yumruklamak mı istedi?!"

Tanrım, ahır sahiplerinin şimdi ailem hakkında ne düşündüklerini hayal edebiliyorum.

"Bizim için çok stresliydi!" diyor annem, onu savunarak. Birini yumruklamak istemeyi nasıl savunursun bilmiyorum.

Ama sanırım mutlu çiftler böyle yapar, ne olursa olsun birbirlerinin arkasını kollarlar.

"Özür dilerim," diyorum ona sarılırken. "Tüm bunları geride bırakabilir ve tatilimizin geri kalanının tadını çıkarabiliriz. Bir daha dağlarda kaybolmayacağım. Söz veriyorum."

"Her ihtimale karşı, sana bir GPS takip cihazı alıyorum." "Anne!"

"Çantanıza sığar," diyor omuz silkerek. "Farkına bile varmayacaksınız."

"Göreceğiz," diyorum inanmayarak başımı sallarken. "Şimdi gitmekte özgürsün. Ben sadece duş almak ve bir şeyler yemek istiyorum."

"Seni acele ettirmek istemem tatlım," diyor onu kapıya doğru iterken, "ama aşağıda seni görmek isteyen bir sürü insan var. Çok endişelendiler."

Hepsinin benim için endişelendiğini bildiğim için gülümsemekten kendimi alamıyorum. "Çabuk olacağım."

Hayatımın en sıcak duşunu aldıktan sonra hazırlanıp aşağı iniyorum. Hem rahat hem de seksi bir kıyafet giydim - jean şort ve ortadan düğmeli bol beyaz bir gömlek. Normalde yaptığımdan daha fazla bir düğmeyi açık bırakıyorum ve kıyafetimi geçen hafta indirimde aldığım yeni kama sandaletlerimle tamamlıyorum.

Herkes lobide bekliyor. Bir sürü kucak alıyorum ve herkesi geçene kadar omzum sırlıklam oluyor (babamın, kız kardeşimin ve teyzemin gözyaşları yüzünden).

Odayı taramaya devam ediyorum, özellikle birini bulmak istiyorum, ama o burada görünmüyor.

Hıçkırık şöleni bittiğinde ve nihayet özgür kaldığımda, ikizlerle konuşmak için gizlice resepsiyona gidiyorum.

"Harika, seni buldular," diyor Tina düz bir sesle ve yüzünde kesinlikle hiçbir duygu ya da mutluluk ifadesi yok.

"Sana hayvanlara binmenin aptalca olduğunu söylemiştik," diyor Tiffany küçümseyen bir bakışla.

Gülümsemeye zorluyorum. "Doğru... Her neyse, park bekçisine beni kurtardığı için teşekkür etmek istiyorum. Onu nerede bulabileceğimi biliyor musunuz?"

"Yirmi dolar," diyor Tiffany.

"Ne?!"

"Yirmişer tane," diye ekliyor Tina hemen.

"Şu anda ciddi misin? Hayatım tehlikedeydi-" "Senin aptallığın yüzünden."

"-ve beni kurtaran adama teşekkür etmek istiyorum-"

"Bize kalırsa zaman kaybı."

"-ve bunun için benden para mı istiyorsun?!"

İkisi de bana bakıyor, sonra aynı anda 'evet' diyorlar.

Hayal kırıklığı içinde bağırarak istiyorum, ama bunun yerine çantamı çekip açıyorum ve iki tane yirmi dolarlık banknot çıkarıyorum. "İşte," diyorum onları tezgâhın üzerine atarken. "Şimdi, onu nerede bulabilirim?"

Buruşuk banknotları tezgahından alırken Tina, "Tam arkanda," diyor.

Arkamı dönüyorum ve seksi park bekçisi Noah'nın gözlerini bana dikmiş kulübeye doğru yürüdüğünü görünce nefesim kesiliyor.

Beşinci Bölüm

Megan

Bu, bu adamın üçüncü kez görülüşü.

Ben. Koyu gri kot pantolonu ve dar beyaz tişörtüyle yanıma geldiğinde tezgâha yapıştım. Uzun kahverengi saçları dağınık bir şekilde geriye doğru taranmış. O kadar iyi görünüyor ki kalbim o kadar hızlı atmaya başlıyor ki göğsümde bir sinek kuşu varmış gibi hissediyorum.

O güzel yeşil gözleri bana, sadece bana odaklanmış, sanki beni sahiplenmek üzereymiş gibi yürüyor. Ondan yayılan sahiplenmeyi hissedebiliyorum. Bana sanki onun bölgesiymişim gibi bakıyor. Sanki sadece ona aitmişim gibi. Bu konuda tartışmayacağım. Şu anda, tamamen ona aitmişim gibi hissediyorum.

Bana doğru yürüyor ve ben o seksi, ateşli gözlere bakarken sertçe yutkunuyorum. Bu kadar büyük olduğunu fark etmemiştim. Bu kadar uzun. Kocaman. Devasa.

Gözlerim büyük yuvarlak omuzlarından dev dövmeli pazularına doğru ilerlerken yutkunuyorum. O kollar dün gece beni taşıyordu.

Beni sanki ağırlıksızmışım gibi kaldırdı ve ormanlık dağlara doğru taşıdı. Bunu yapabildiğine göre güçlü olduğunu biliyordum ama yakından ne kadar büyük olduğunu fark etmemiştim. Onu ilk gördüğümde uzaktan görmüştüm, ikincisi ise gece geç saatlerdeydi, yani karanlıktı ve ben de tam olarak onunla birlikte değildim.

"Merhaba, park bekçisi Wright," diyor Tina arkamdan.

"Merhaba," diye cevap veriyor ama gözlerini benden hiç ayırmıyor, bu yüzden kiminle konuştuğundan emin değilim.

"Sana teşekkür etmek istedim... beni kurtardığın için. Dün gece."

Bu seksi adamın ilgisi üzerimdeyken beynim karmakarışık düşünceler ve duygularla dolu. İnsan gibi davranmayı unutmuş gibiyim.

Ellerim bile durmadan hareket ediyor. Bir elimi kalçama koyuyorum, ama bu tuhaf hissettiriyor, bu yüzden tezgahın üzerine koyuyorum, ama bu da garip hissettiriyor, bu yüzden muhtemelen gerçekten ürkütücü görüldüğünü fark edene kadar onları birbirine sürüyorum. Onları ceplerime sokuyorum ve gergin bir kahkaha atıyorum.

"İyi misin?" diye soruyor yumuşak ve seksi bir sesle. Gök gürültüsü kadar derin ve şimşek kadar elektrikli. Tekrar duyduğumda ürperiyorum.

"İyiyim," diyorum başımı aşırı derecede sallayarak. "Hiç bu kadar iyi olmamıştım."

Dünkü Megan muhtemelen şimdiye kadar korkar ve kaçmak için bir bahane uydururdu, ama ben yapmıyorum

artık öyle olmak istemiyorum. Dün gece hissettiğim o cesur maceracı duyguya dokunuyorum ve bana rehberlik etmesine izin veriyorum.

Kıpırdayan ellerime bakarken, "Bir şeyler atıştırmak için şehre gidiyorum," diyorum. "Bana katılmak ister misin?"

Gözlerine bile bakamıyorum. Bu çok korkutucu. Henüz tam olarak cesur ve maceracı olmayabilirim, ama ona çıkma teklif ettim, yani bu bir başlangıç.

"Bunu çok isterim," diyor o yumuşak erkeksi sesiyle.

Gözlerim onunkilere dikildi. "Gerçekten mi?"

"Gerçekten mi?" Tina ve Tiffany arkamda yankılanıyor.

Gülümsüyor ve dizlerimin bağı çözülüyor. "Tabii ki. Şehirde harika bir burgerci biliyorum. Kamyonetime atlamak ister misin?"

"Evet! Tamam! Tamam! Anneme söyleyeceğim. Seninle dışarıda buluşuruz."

Seksi yeşil gözleri uzun bir süre üzerimde oyalandıktan sonra gülümseyip kapıya doğru yürüyor. Tişörtünün altından görünen tüm o gergin ve cezbedici kaslarıyla V şeklindeki kocaman sırtına bakıyorum. Aç gözlerim kot pantolonun içinde çok güzel görünen sıkı kışına doğru devam ediyor.

Dışarıda kaybolmadan önce büyük omzunun üzerinden bana bir bakış atıyor.

"Az önce ona çıkma mı teklif ettin?" Tina şokta olduğunu söylüyor.

Tiffany kapıya bakarken, "Belki de aptal şehir kızları gibi kendimizi dağlarda kaybetmeliyiz," diyor.

Ellerinde hâlâ yirmi dolarlık banknotlar var ve ikisinin de dikkati dağılmış durumda. Ellerimi yılan saldırısı gibi fırlatıyorum ve iki banknotu da ellerinden kapıyorum.

"Hey!" diye sızlanıyorlar.

"Başka bir zaman dağlarda kaybolmak isteyebilirsiniz," diyorum uzaklaşırken onlara sırtarak. "Çünkü park bekçisi bu aptal şehirli kıza aşık olmakla meşgul olacak."

Onlara dilimi çıkarıp gittiğimde ikisi de kaşlarını çattı.

"Peki, bir park bekçisi ne yapar?" Garson kız menülerimizi alıp gittikten sonra soruyorum.

"Ormandan güzel kadınları kurtarmak dışında mı?"

Bana gülümsediğinde yanaklarım kızarıyor. "Evet, onun dışında."

Gerçekten güzel bir gülüşü var. Onu her gördüğümde içim kıpır kıpır oluyor.

O kadar ateşli ki sözlerine odaklanmak çok zor. Kendimi onun güzel yeşil gözlerinde kaybolurken ya da seksi dudaklarıyla büyülenirken yakalıyorum. Kendimi matematik dersinde dikkatini toplamaya çalışan bir ergen gibi hissediyorum.

"Koruma altındaki bölgelerde devriye geziyor ve kaçak avcılarını yakalıyoruz," diyor bana. "Ayrıca yaban hayatını koruyor, kural ve yönetmelikleri uyguluyoruz."

"Yani, çoğu zaman dışarıda olmalısınız? Burası çok güzel olmalı."

Bana gülümserken başını sallıyor. "Sanırım masa başında kafayı yedim. Dağlarda çalışmaya çok daha uygunum."

Hayatı boyunca burada yaşadığını ve bölgeyi herkesten daha iyi bildiğini öğrendim. Aklıma takılan bir soru var.

kafamı kurcalayan bir soru var. Cevabını bilmek istediğimden emin değilim ama yine de soracağım.

"Peki, bu dağlarda kurtlar ve ayılar var mı?"

"Tabii ki. Bir sürü var."

Dün gece bu kadar savunmasız olduğumu düşündükçe ürperiyorum. Yüzümdeki ifadeyi görmüş olmalı ki hızla devam ediyor.

"Fırtına sırasında avlanmazlar," diyor yumuşak ve rahatlatıcı bir sesle. "O kadar da tehlikede değildin."

"Gerçekten mi?"

Benim iyiliğim için yalan söyleyip söylemediğini anlayamıyorum. "Oraya zamanında vardığıma sevindim. Yolculuğun geri kalanında sana göz kulak olacağım. Kulağa nasıl geliyor?"

Kulağa cennet gibi geliyor. "Teşekkürler, bir boz ayı inine girersem ya da piranalarla dolu bir nehre düşersem seni ararım."

Kasabada McArthur's adında şirin bir restorandayız, Greene Mountain Town'a bakan pencerelerin yanındaki sessiz bir kabinde oturuyoruz.

Buraya bayıldım. Kasaba, sevimli dükkanları ve arka plandaki dağların çarpıcı manzarasıyla çok muhteşem. Arnavut kaldırımlarında yürürken tüm insanlar çok güvenli ve mutlu görünüyor. Genç bir çiftin sabırla yürümeye başlayan çocuklarının gelmesini beklediğini gördüğümde gülümsüyorum. Dondurma külahı yiyen bir güvercin onu büyülüyor. Bir süre orada kalabilirler.

Greene Mountain Town yeni bir hayata başlamak ve bir aile kurmak için çok güzel bir yere benziyor. Bunu burada ruh eşiyle birlikte yapabildiği için kız kardeşim adına çok mutluyum.

"Senin kardeş var Evli misin?" o sorar. "Nasıl oldu düğünü?"

"Eğlenceliydi," diyorum gülümseyerek. "Biraz fazla içtim. Sanırım o kısmı gördün."

O gülümsüyorolarak o saatler Ben.

"Sen baktı ısıltılı bir dans."

"O zaman nasıl gittin?"

İçimden fışkırıyor. Sanırım bu benim yeni cesur maceracı kişiliğimin bir parçası. Görünüşe göre, yeni ve gelişmiş Megan'ın filtresi yok.

Noah'nın düşüncelerini toparlaması birkaç saniye alıyor. Buzlu çayından bir yudum alıp konuşmaya başladığında öne doğru eğildim.

"Kalmak istedim," diyor yavaşça bana bakarken. "Ama kendime... güvenemedim."

"Kendine güveniyor musun?" Başımı eğerek soruyorum. "Neden, alkolik falan mısın?"

"Hayır, hayır," diyor. "Öyle bir şey değil." Derin bir nefes alıyor. "Senin yanında kendime güvenemedim."

Tamam, şimdi gerçekten kafam karıştı.

"Ne istediğimi bildiğim zaman, Megan, onu istiyorum. Kendime hakim olma konusunda pek iyi değilim."

"Tamam... Ama ne istiyordun?"

Bir şey anlaşılana kadar bana bakıyor.

Oh. Oh! "Sen. Seni istedim."

Ağzım bir karış açık kalıyor ama hiçbir kelime çıkmıyor. Buna ne dersiniz? Gördüğünüz en seksi erkek (açık ara) sizi o kadar çok istediğini ve kendini kontrol etmekten endişe ettiğini söylediğinde ne cevap verirsiniz?

Neyse ki bunu anlamam gerekmiyor çünkü garson kız yemeğimizle birlikte geliyor.

"Teşekkürler April," diyor Noah hamburgerleri önümüze koyarken ve önlüğünden ketçap şişesini çıkarırken.

Ayrılmadan önce sert bir ses tonuyla "Keyfini çıkarın," diyor. Pek arkadaş canlısı görünmüyor.

Son konu yüzünden midemde hala kelebekler uçuşuyor, bu yüzden konuyu değiştiriyorum. Bu Megan her zamankinden daha cesur ve maceracı, ama yeni ve gelişmiş Megan'ın bile sınırları var. Henüz oraya gitmeye hazır olup olmadığımdan emin değilim.

"Köpeğiniz iyi mi?" Ne kadar sırlıslıkam olduğunu hatırlayarak söylüyorum. Zavallı adam muhtemelen donmak üzereydi.

"Charlie?" diyor peçetesini kucağına yayarken. "O benim değil."

"Oh hayır mı? Seni çok iyi dinliyor gibiydi. Senin olduğuna eminim sanmıştım."

"O sadece iyi bir çocuk," diyor gülümseyerek. "Sahibi Colin. Diğer iki adamla birlikte arama kurtarma işinde çalışıyor. Aklıma gelmişken. Bundan sonra ne yapacaksın?"

Omuz silkiyorum. "Yok bir şey."

"Dün gece Charlie'yi almak için Colin'in camını kırmak zorunda kaldım, bu yüzden yerine yenisini koymak için para bırakmaya gitmek istiyorum. Benimle gelmek ister misin? Tüylü dostunu tekrar görebilir ve ona düzgün bir teşekkür edebilirsiniz."

"Kesinlikle!" "Kesinlikle!" diyorum. "Ama o pencerenin parasını ben ödemek istiyorum."

Tek kuruşum bile yok ama kredi limitimden çekip eve döndüğümde halledeceğim.

Bir patates kızartmasını ısıtırken "Olmayacak," diyor.
"Ama başka bir şey yapabilirsin..."

Başka bir şey de Charlie için köpek kemiği almak. Eğlenceli bir geç öğle yemeğinden sonra kasabadaki evcil hayvan dükkanında durduk ve Ferrari köpek kemiği aldım. Tezgâhın arkasındaki adam ellerindeki en iyisinin bu olduğunu söyledi, bu da bana hepsini deneyip denemediğini merak ettirdi ama soramayacak kadar utangaçtım.

"Umarım hoşuna gider," diyorum kamyonu geri dönerken. Noah emniyet kemerini devasa vücuduna doğru uzatırken, "Eminim öyle yapacaktır," diyor. "Bir keresinde onu yerden kullanılmış bir mendil yerken görmüştüm, o yüzden bu konuda çok fazla endişelenmene gerek olduğunu sanmıyorum."

"Şey, adam bunun piyasadaki en iyi kemik olduğunu söyledi, yani..."

"Nereden biliyor?" Noah kıkırdayarak soruyor. "Hepsini denedi mi?"

"Ben de öyle düşünüyordum!"

Yolda sohbet ediyoruz ve gerçekten birbirimizden hoşlanmaya başlıyoruz. Buluşmanın başında hissettiğim gerginlik ve sinirler, konuşmamız uzadıkça kayboluyor gibi görünüyor. Onu tanıdıkça o kadar da korkutucu görünmüyor. O artık sadece ateşli bir dağ adamı değil, hala öyle olmasına rağmen, aynı zamanda Noah'a dönüşüyor - oldukça sert bir şekilde aşık olmaya başladığım tatlı, şefkatli bir adam.

"Peki, New Jersey'de ne iş yapıyorsun?" diye soruyor. "Eminim harika bir şeydir."

Midem bulanıyor. "Pek sayılmaz."

Bana bakıyor ve yanaklarım kızarmaya başlıyor. "Ben bir emlakçıyım," diyorum iç çekerek.

"Bu oldukça şaşırtıcı," diyor. "İnsanları hayallerindeki evle eşleştiriyorsunuz. Bu çok özel bir şey."

"Pencereden geçen ağaçlara bakarken, "Satış yapsaydım olurdu, ama yapmadım." diyorum. İlk günümde bir satış yaptım ve hepsi o kadar."

"Bir satış yaptın, bu harika! Daha yeni başladın, kendine bu kadar yüklenme."

"Üç yıl önceydi." Bana bir bakış attı.

"Ne?"

"Belki burada daha şanslı olursun."

"Burada mı?" Gülererek soruyorum. "Burada hiç ev var mı ki?"

Ön cama dönerken kıkırdıyor. Tek gördüğümüz etrafımızdaki ağaçlar. Üzerinde ilerlediğimiz kaldırım dışında hiçbir medeniyet belirtisi olmayan sakin bir dağ yolunda ilerliyoruz.

"Evler var," diyor sırtarak. "Biz sadece sizin alışık olduğunuzdan biraz daha özel şeyleri seviyoruz, bu yüzden onları göremezsiniz."

Ona bakarken gülümsüyorum, gözlerimin bütün gün ona baktığımdan daha uzun süre kalmasına izin veriyorum. Pencereleler açık ve ılık yaz meltemi kahverengi saçlarının arasından esiyor. Sağ kolu direksiyonu kavradığı gibi uzanmış, o seksi dövmelelerin altındaki büyük kasları esnemiş. Çok huzurlu görünüyor. Kendinden o kadar emin ki sanki evindeymiş gibi kamyonunu dağlarda sürüyor. Acaba

Yaşadığım yerde hiç bu kadar evimde gibi görünmemiştim. New Jersey sokaklarında dolaşırken aitmişim gibi görünüyorsam.

New Jersey'nin hep çok gürültülü ve kalabalık olduğunu düşünmüşümdür. Hayatı boyunca burada yaşamış birinin nasıl bu kadar huzurlu olabildiğini anlayabiliyorum. Dağların alçakgönüllü bir yanı var.

Ne zaman bir virajdan dönsek, karşımıza yeni ve muhteşem bir manzara çıkıyor. Kısa bir süre önce muhteşem bir şelale, muhteşem bir dere vardı ve şu anda, uzun ağaçların tutunduğu güzel bir uçuruma bakıyorum.

"Bir ev satın almak istiyor olabilir misin?" Sinsi bir sırıtışla sordum.

Bana bakarken gülümsüyor. "Olduğum anda seni arayacağım."

"Umarım daha önce ararsınız."

Otoyoldan dik bir toprak yola sapmadan hemen önce o yıkıcı gülümsemelerden birini daha alıyorum.

"Emin olabilirsin."

Altıncı Bölüm

Megan

"J Sizi uyarıyorum," diyor Noah emniyet kemerlerimizi çıkarırken. "Colin pek iyi bir ruh halinde olmayabilir."

"Neden, camını kırdığın için mi?"

"Evet, bu yüzden," diyor kıkırdayarak, "ve asla iyi bir ruh halinde olmadığı için."

"Ah," diyorum vücudumda hafif bir gerginlikle güzel eve bakarken. Büyük pencereleri ve muhteşem bir verandası olan modern bir kulübe. Görünürde hiç komşusu olmayan ağaçların arasında yer alıyor. Bir Pinterest sayfasına aitmiş gibi görünüyor, huysuz bir ihtiyara değil.

Elimdeki emniyet kemerine bakıyorum, acaba tekrar takıp kamyonunda kalsam mı diye düşünüyorum. Sonra Charlie'nin kocaman sarkık kulaklarıyla evin içinde paytak paytak yürüdüğünü görüyorum ve huysuz sahibini tamamen unutuyorum.

Kamyondan inip dizlerimin üzerine çöküyorum ve o yanıma gelirken kollarımı açıyorum. O kadar tatlı ki!

"Beni hatırladın mı?" Yıllar sonra yeniden bir araya gelmiş en iyi arkadaşlarmışız gibi kuyruğunu sallayarak paytak paytak kollarıma doğru gelirken soruyorum. "Sen çok iyi bir çocuksun. Dün gece beni kurtardığın için teşekkür ederim."

Burnu elimdeki kemiği çabucak buluyor ve kuyruğu yeni bir enerji patlaması yaşıyor.

"Bunu mu istiyorsun?" Ona uzatırken sordum. "Senin için aldım."

Yavaşça ağzına alıyor ve sonra uzun kulakları bir o yana bir bu yana sallanarak çiğnemek için paytak paytak uzaklaşıyor.

Paravan kapısı çarparak kapanıyor ve ben de nefes nefese başımı kaldırıyorum. Bu Colin olmalı. Üzerinde solmuş bir kot pantolon ve çatık kaşlarından başka bir şey olmadan verandasında duruyordu. Arkadaş canlısı görünmese de (ya da bizi gördüğüne pek sevinmese de), yine de kendine has huysuzluğuyla inanılmaz yakışıklı. Uzun kahverengi saçları, kalın bir sakalı ve yoğun kahverengi gözleri var. Noah'ın mükemmel bir şekilde şekillendirilmiş ve kesilmiş kaslarının olduğu yerde, Colin sadece büyük. Kaslı vücudu bir tank gibi inşa edilmiş.

Kolay gülümsemesi ve güzel yüzüyle Noah'ı tercih ederim.

"Başka bir camı kırmaya mı geldin?" Colin keskin bir ses tonuyla sorar.

"Sana parayı vermeye geldim," diyor Noah yürürken. Ben olsam o adamın yanına yaklaşmazdım ama Noah hiç de korkmuş görünmüyor. "Ve zahmetin için biraz daha fazla."

Colin kalın zarfı alırken homurdanıyor. Gevrek banknotları karıştırırken kaşlarını çatıyor.

Etrafta bir dişi izi var mı diye bakıyorum ama hiçbir şey göremiyorum. Tanrım, bu dağların nesi var böyle? Seksi bekar erkeklerle dolup taşıyorlar. Sanki tüm erkekler en az 1.80 boyunda, kocaman kaslı, dövmele ve içeri girmek için cehennem kadar seksi olmak zorundaymış gibi.

Sanki paralel bir evrende dolaşıyormuşum gibi hissediyorum ya da sert erkekliğin alışılmışın dışında olduğu bir yerde.

Şehirde bir emlak şirketi kurmalı ve bunu ülke çapındaki bekar kadınlara pazarlamalıyım. Eğer bekâr kadınlar burayı bilseydi, ülkedeki her ateşli kadın buraya taşınmak isterdi. Ne zaman bir ev satışa çıksa, elimde bir beslenme çılgınlığı olurdu.

Colin zarfı arka cebine sokarken homurdanıyor. "Bir daha evime girdiğinde paravanı yerine koy. Yaklaşık yüz sivrisinek öldürdüm."

"Yapacağım." Noah ona o kolay gülümsemesini veriyor. Bu beni pelteye çeviriyor ama Colin'e homurdanmaktan başka bir şey yapmıyor gibi görünüyor.

Koyu kahverengi gözlerini bana dikeyor ve tüm bedenimin gerildiğini hissediyorum.

"Kız bu mu?"

Noah bana bakıyor ve gülümsüyor. "Bu o."

"Patikalarda kalsan iyi edersin," diye uyarıyor Colin kaşlarını çatarak. "Dışarıda birinin inlerine girmesini bekleyen bir sürü aç boz ayı var."

"Bu kadar yeter," diye uyarıyor Noah. Yanımda yürüyor ve kolunu omuzlarıma doluyor. Çok korumacı, buna bayılıyorum.

"Oh," diyor Colin gözlerini devirerek. Bizi birlikte görmek onu daha da kötü bir ruh haline sokmuş gibi görünüyor. "Biz

Burada işiniz bitti mi?"

"Bize Charlie'yi ödünç verdiğiniz için teşekkür etmek ve camınızı kırdığımız için özür dilemek istedik," diyorum. Sizin için bir rahatsızlık olduğunu biliyorum ama bunun anlamı çok büyük-"

Arkasını döndü ve içeri girdi. Kapı çarparak kapanıyor ve ağızım açık kalıyor.

Nasıl bu kadar kaba olabilir? New Jersey'deki insanlar bile bu kadar kaba değil! Buradaki insanların daha nazik olması gerektiğini sanıyordum.

Noah omuz silkerek bana bakarken ben şok içinde duruyorum. "Bu Colin," diyor sırtarak. "Şimdi buradan siktir olup gidelim."

Charlie'ye veda ediyorum (kemiği için çok heyecanlı) ve Noah'nın kamyonetine geri dönüyorum.

"Arama kurtarma işinde mi çalışıyor?" Yola geri dönerken söyledim. "O adam tarafından kurtarılmak isteyeceğimi sanmıyorum. Korkunç biri."

"O kadar da kötü değil," diyor Noah virajı dönerken. Kulübe ağaçların arkasında kayboluyor. "İşinde iyi ama zor bir hayatı olmuş."

Ona ne olduğunu merak ediyorum ama öğleden sonramı üzücü hikâyelerle mahvetmek istemiyorum. Her gün kaslı bir park bekçisiyle çıkmıyorum (bu bir randevu, değil mi?), kamyonetiyle manzaralı dağlarda dolaşıyorum.

"Jasper's Lookout'u gördün mü?" Noah camları indirirken soruyor.

"Hayır," diyorum arkama yaslanıp güzel esintinin yüzümü gıdıklamasına izin verirken. "O da ne?"

"Burası Montana'daki en güzel yer. Silvergray Dağı'nın tepesinde yer alıyor ve tüm kasabayı ve etrafındaki kilometrelerce uzunluktaki muhteşem vahşi doğayı görebiliyorsunuz."

"Bütün dağ adamlarının turistleri sevişmeye götürdüğü yer orası mı?" Sırıtarak sordum.

Dönüyor ve bana gülümsüyor. "Bazen."

Gözlerim onun ağzına kayıyor. Noah'ı öpmenin nasıl bir şey olduğunu merak ediyorum. Muhtemelen sert ve yumuşaklığın mükemmel bir karışımıdır. O büyük, güçlü ellerin vücudumu keşfederken nasıl hissettireceğini hayal etmeye başlıyorum ve nabzım hızlanmaya başlıyor.

Cesur olun. Maceracı olun. Hayatınızda bir kez olsun istediğiniz şeyin peşinden gidin.

"Beni oraya götürecek misin?" Ona sordum.

Bana gülümseyerek bakmadan önce gözleri bir saniyeliğine ağızma kayıyor. "Kesinlikle."

Burası büyüleyici. Jasper's Lookout'ta Noah'ın kamyonetinin kaputunun üzerinde oturuyoruz ve önümüzde uzanan güzel manzaraya bakarken nutkum tutuluyor. Daha önce hiç yaşamadığım bir minnettarlık ve huşu duygusu içimi kaplıyor. Belki dün geceki ölüme yakın deneyimimden belki de yanımda bu harika adam olduğu için, ama sanki her şeye yeni bir ışıkla bakıyormuşum gibi geliyor.

Hava çok berrak. Çok temiz. Dün geceki yağmur susamış bitkiler ve ağaçlar tarafından emilmiş ve her şey çok güzel kokuyor; çam ağaçları ve

Kır çiçekleri. Keşke bu kokuyu şişeleyip eve getirebilsem ve şehre nüfuz eden yoğun egzoz dumanları arasında yürürken koklayabilsem.

Güneş, Montana dağlarının engebeli zirveleri üzerinde batmaya başlıyor ve mütevazı manzaranın üzerine sıcak bir altın parıltısı yayıyor. Uzaktaki kuşlar şarkılarıyla bize serenat yapıyor ve başımızın üstündeki yaprakların hafif hışırtısı içimi bir canlılık ve tazelik duygusuyla dolduruyor.

"Çok güzel, değil mi?" Gözlerim sulanmaya başladığında Noah "Çok güzel, değil mi?" diyor.

"Evet," diyorum ufka doğru uzanan yemyeşil ormanlara bakarken. Büyük, masmavi bir göl ve birkaç nehir, tüm bunların ortasında yer alan sevimli küçük kasabadan uzakta ormanı kesiyor. Greene Mountain Lodge'u görüyorum ve gülümsüyorum.

Doğaya ve onun tüm harikalarına karşı derin bir takdir duygusu beni ele geçirmeye başlıyor. Dağların heybeti ve vahşi doğanın uçsuz bucaksızlığı bana dünyadaki küçük yerimi hatırlatıyor. Benim bir yerim var mı ki? Hep New Jersey'de olduğunu düşünmüştüm ama artık o kadar emin değilim.

"Ağlıyor musun?" Noah bana baktığında soruyor.

Gözlerimdeki yaşları çabucak siliyorum ama yerlerini birkaç tane daha alıyor.

"Özür dilerim," diyorum, utanmış hissederek. İlk buluşmada ağlamayı bana bırakın.

"Üzülme," diye fısıldıyor. "Buranın seni önemli olan şeylere bağlayan bir yolu var."

Elini benimkinin üzerine kaydırıyor ve kalbim o sıcak hisle yerinden fırlıyor. Parmaklarımı onunkilere doluyorum ve elini tutuyorum.

hayranlık uyandıran manzarayı seyrederken el ele tutuşuyoruz.

Bu adam inanılmaz. Bana gülmedi ya da aptal gibi hissettirmedi. Anladı. Beni anlıyor.

Dönüp ona bakıyorum. Yan profili bile çok güzel. Yemin ederim, kalbim daha fazla güzelliği kaldıramıyor. Onunla dolup taşıyorum.

Dönüp bana bakıyor ve birbirimizin gözlerinin içine bakıyoruz. Burada bir şeyler oluyor. Bu normal bir ilk buluşma değil. Artık garip gerginlikler ya da rahatsız edici sessizlikler yok. Bu adamı hayatım boyunca tanıyormuşum gibi hissediyorum. Onunla kendimi çok rahat hissediyorum, güvenli ve rahatlatıcı bir havası var.

"Ya ben... burada biraz takılsam?" Cesaretimi kaybetmeden önce söyledim.

Kaşları havaya kalkıyor. Yüzünde yavaş bir gülümseme oluşuyor. "Buraya taşınmayı mı düşünüyorsun?"

"Belki... evet. Bu konuda ne düşünüyorsun?"

Manzaraya dönerken bir elini saçlarında gezdiriyor, yüzündeki gülümseme hâlâ devam ediyor.

"Bence yapmalısın."

"Gerçekten mi?"

Yeşil gözleri parlayarak bana dönerken başını sallıyor. "Bizi bir araya getiren kaderdi, Megan. Onun işi bitti. Birlikte kalmak bize bağlı."

"Buna gerçekten inanıyor musun? Yani, birbirimizi tanıyalı daha yirmi dört saat bile olmadı."

"Bildiğiniz zaman, bilirsiniz, bilirsiniz?"

Gülüyorum. "Ve sen bildiğinden bu kadar emin misin?"

"Seni düğünde dans ederken gördüğüm anda anladım. Işıl ısl bir hayat ve bulaşıcı bir enerjiyle doluydun.

enerji. Hayatımın geri kalanında o ateşle çevrili olmak istediğimi hemen anladım. Ve sonra seni ormanda gördüğümde, sırlıslık ve korkmuş, ama hala savaşıyor, hala başını dik tutuyordun, ne kadar güçlü olduğunu anladım.

"Dönüş yolunda sana sarılabilmek, seni göğsüme bastırabilmek, yüzüme vuran soğuk yağmura rağmen hayatımda yaşadığım en mutlu andı."

Gözleri çok fazla. İçimde güçlü duygular alevlenirken birbirine bağlı ellerimize bakıyorum. Gitmiyorum. Şimdi nasıl gidebilirim?

"Senin olmak istiyorum, Megan. Sen zaten benimsin." Yalvaran gözlerle bana bakıyor.

"Sanırım fikrimi değiştirdim," diyorum açıkça. "Ben eve gidiyorum."

Sanki az önce kalbini sökmüşüm gibi yüzünü buruşturup göğsünü sıkıyor.

"Şaka yapıyorum," diyorum hemen. "Belki biraz daha buralarda takılırım. Sanırım Ashley ve Dylan balayındayken onlarda kalmama izin verirler."

"Ve eğer yapmazlarsa, benimle kalabilirsin."

Gözlerindeki samimiyet o kadar içten ki elimde olmadan onu öpmeye çalışıyorum. Öne eğilip başımı yukarı kaldırıyorum ve gerisini o hallediyor.

O yumuşak, tatlı dudaklar benimkilere değiyor ve beni sanki bunun için ölüyormuş gibi öpüyor. Elimini bırakıp kalçamı kavradığında ve beni kendine çektiğinde inliyorum.

Noah'ı öpmek bu dağlar kadar hayranlık uyandırıcı.

O çok lezzetli. Bunu sonsuza kadar yapabilirim.

Dilini ağzıma sokup öpüşmeyi derinleştirirken, karıncalanan elimi sert kolunun üzerinde kaydırıyorum.

Uzun bir süre sonra çekildi ve ben yavaşça gözlerimi açtım. Kapalı olduklarını fark etmemiştim bile.

Noah iki eliyle yüzümü tutuyor. O seksi yeşil gözleri sanki gördüğü en büyüleyici şeymiş gibi ağzıma bakıyor. Kendini daha fazla tutamadığında, bir iniltiyle aşağı iniyor ve beni tekrar öpüyor.

Ben kalıyorum.

Hayatım boyunca kaybolmuş hissettim. Evde, işte, arkadaşlarımla, ailemle.

Ama burada Noah ile durum farklı.

Sonunda bulunduğumu hissediyorum.

Yedinci Bölüm

Noah

Bu kızı öpmeden duramıyorum.

Dudaklarımız mıknatıs gibidir. Uzak duramazlar uzun süre birbirlerine.

Tatlı dilini tadarken Megan ağzımın içinde inliyor. Elim kaburgalarından yukarı kayıyor ve göğsünün yan tarafını izliyor.

Gitmesine izin veremem. Bu güzelliğin elimden kayıp gitmesine ve ülkenin öbür ucuna gitmesine izin veremem.

Onun orada olduğunu bilerek ve ben ona göz kulak olmadan nasıl yaşayacağım? Kendime ne yapacağım? Kendimi delirteceğim, biliyorum. Bu şekilde yaşayamam.

Burayı seviyorum ve bu dağlar ruhumun derinliklerinde yer alıyor ama evim ve kız arkadaşım arasında bir seçim yapmak zorunda kalırsam onları bir saniyede terk ederim. O buraya taşınmak istemezse New Jersey'e taşınırım. Bu meleğe yakın kalmamı sağlayacaksa lanet olası Ay'da bile yaşarım.

Birbirimizden uzaklaşıyoruz ve birbirimizin gözlerinin içine bakıyoruz. Tatlı tadını dudaklarımdan yalıyorum ve bedenim daha fazlası için yalvarıyor. Onun her şeyini istiyorum. Bu gece.

"Çok güzelsin," diye fısıldıyorum onu kendime doğru çekerken. "Bu anı sonsuza dek hatırlayacağım."

Güneş dağların keskin zirvelerine doğru batmaya başlıyor ve gökyüzünü pembe ve morun parlak canlı tonlarıyla aydınlatıyor, sıcaklık mükemmel - hafif bir esinti ile ılık ve her yer bize ait.

Etrafta bizden başka kimse yok. Dünyanın tepesindeymişiz gibi hissediyorum.

"Ben de öyle," diyor yumuşak ve tatlı sesiyle. "İyi öpüşüyorsun."

Eğilip ona bir tane daha verirken sırtıyorum. Lezzetli dilini benimkinin üzerinde kaydırırken sırtını dikleştiriyor. Göğüsleri göğsüme bastırıyor ve sikim ihtiyaçtan ağrıyor. Çok sertleştim. Bu seksi melek beni çok tahrik etti.

"Dün gece benim için bazı şeyleri değiştirdi," diyor uzaklaştığımızda.

"Benim için de bazı şeyleri değiştirdi," diye fısıldıyorum boynunu öpmeye başlarken. Çene çizgisi boyunca yumuşak öpücükler bırakırken bir iniltiyle başını geriye attı. Tüm dünyam onun etrafında yeniden şekillenmişti.

"Daha cesur olmaya karar verdim. Daha maceracı olmaya."

Elini boynuma doğru kaydırıp başımı kendisine doğru tutuyor. Boynundan köprücük kemiğine doğru bir öpücük izi bırakıyorum. Onun her santimini tatmak istiyorum. Tatlı vücudunun geri kalanının da ağzı kadar lezzetli olup olmadığını keşfetmek istiyorum.

"Daha açık sözlü olmaya ve istediğimin peşinden gitmeye karar verdim," diyor avucumu kalçasına doğru kaydırırken.

"Peki sen ne istiyorsun, tatlı kız?" Öpücükler arasında soruyorum.

Yanaklarımı tutuyor ve yumuşak mavi gözlerine bakana kadar başımı yukarı çekiyor. "Sen," diyor. "Seni istiyorum, Noah."

Onu dudaklarından sertçe öpüyorum, cinsel bir arzuyla ileri atılıyorum. Sertliğimin kalçasına battığını hissettiğinde inliyor. Yumuşak, nazik öpücükler sona erdi. Şimdi ağızlarımızda ateşli bir aciliyet var. Birbirimiz için çaresiziz.

Gömleğinin düğmelerini aşağıdan yukarıya doğru çözmeye başladığımda "Evet," diye nefes nefese kalıyor. Son düğmeyi de çözdüğümde gömleği açılıyor ve dirseğimin üzerinde yükseliyorum.

Büyüleyici. Çok çarpıcı.

Kızım ön camıma uzanmış, sarı saçları etrafına dağılmış ve gözlerinde şehvet dolu bir bakış var. Gömleği açık, dantelli beyaz sütyeninin hala büyük ölçüde gizlediği güzel göğüslerini ortaya çıkarıyor. Derin ve boğucu nefesler alırken büyüleyici bir şekilde aşağı yukarı hareket ediyorlar.

Sikim onun için ağrıyor. Hiç kimseyi bu kadar çok istememiştim. Nefes almaya ihtiyacım varmış gibi ona ihtiyacım var.

"Ben de seni istiyorum Megan," diyorum elimi karnından yukarı kaydırırken. Sütyeninin ortasını yumruk yaptığımda gözlerinde heyecan parlıyor. "Sen benim için bir tanesin. Şimdi ve sonsuza dek, istediğim tek kişi sensin."

Şehvet dolu seksi gözleriyle beni izlerken dudaklarını yalıyor. "Ben zaten seninim, Noah. Hadi yapalım şunu."

O bana gülümserken ben de sırtıyorum. "Hadi yapalım
şu işi."

Sütyenini indiriyorum ve güzel göğüsleri ortaya dökülüyor. Onlara hayranlıkla bakmak için birkaç saniye ayırırken kalbim göğsümde sıkışıyor.

Onu böyle izlemek -göğüsleri açık, ağzı ayırık, gözleri tahrikten parlıyor- gördüğüm en erotik, en baştan çıkarıcı şeydi. Bu görüntüyü asla unutmamak için zihnime kazıyorum ve sonra aşağı atılıp ağzımı ona dayıyorum.

Ağzımı sert meme ucunda hissettiğinde bir iniltiyle sırtını kavislendiriyor, ben elimle diğer göğsüne masaj yaparken öpüyor ve emiyor.

"Oh, Noah," diye inliyor göğüslerini değiştirirken, meme ucunu ağzıma alıp emmeden önce dilimle izliyorum.

Ben onun yumuşak, şehvetli memeleriyle oynamakla meşgulken, o tişörtünü çekip çıkarıyor, sütyenini açıyor ve çıkarıyor.

Bu meleğin huzurunda geçirdiğim her saniye içimi alev alev yakıyor. Rüya görüyormuşum gibi hissediyorum. Böyle bir kızla birlikte olduğum için nasıl bu kadar şanslı olabilirim?

Göğüslerinin alt kısmını yalıyorum ve sonra güneye doğru devam ederek karnından aşağıya doğru bir iz bırakıyorum. Kamyonun kaputundan kayıyorum ve önünde duruyorum, horozum öfkelenirken çarpıcı kızıma bakıyorum. Pantolonumun içinde çelik bir çubuk var ve yakın zamanda gitmeyeceğini söyleyebilirim.

"Senden daha fazla tatmak istiyorum," diyorum alçak ve sert bir sesle. İçindeki yoğun ihtiyacı ben bile duyabiliyorum. Bu kıza karşı duyduğum arzuyu saklayamıyorum. Artık saklamıyorum.

Ellerimi inciklerinden yukarı kaydırıyorum ve dizlerine geldiğimde bacaklarını ayırmaya başlıyorum. Beni durdurmuyor. Hiç direnmiyor.

"Seni tatmamı ister misin?" Ellerimi uyluklarının iç kısmına doğru kaydırırken alçak ve kalın bir sesle soruyorum. "Ağzımı sıcak küçük amında ister misin?"

Beni izlerken nefesinin altından "Siktir," diye fısıldıyor. Ellerim şortuna ulaşıyor ve başparmaklarımı tümseğinin üzerinde gezdirirken yavaşça belindeki düğmeye doğru ilerliyorum.

Düğmeye hafifçe dokunuyorum ve nefes alıp vermesi hızlanırken göğüsleri daha hızlı yukarı aşağı hareket etmeye başlıyor.

"Cevap ver Megan," diyorum sert bir sesle, fermuarını yavaşça aşağı çekerken. "O güzel küçük amcığının üzerinde sıcak dilimi hissetmek ister misin?"

Geniş mavi gözleriyle beni izlerken sertçe yutkunuyor.

"Cesur ve maceracı olmanın zamanı geldi," diyorum vücudunun üzerine eğilirken. Dudaklarımı onunkilerin üzerinde gezdiriyorum ve sırtıyorum. "Bana ne istediğini söyle ve o senin olsun. Seni tatmamı istediğini söyle."

Gözleri benimkilere kilitlendi. Onlarda kararlılık ve azmin yerleştiğini görüyorum. "Beni tatmanı istiyorum," diye fısıldıyor.

Onu izlerken boğazımdan şehvet dolu bir hırıltı yükseliyor. "Amın benim için güzel ve ıslak mı?"

"Çok ıslak," diye fısıldıyor.

Bu anı biraz daha uzatmak istiyorum. Onun seksi küçük ağzından çıkan daha fazla kirli kelime duymak istiyorum, ama kendimi bir saniye daha tutamıyorum. Bacaklarının arasına gömülüp dilimi onun küçük, dar deliğinin derinliklerine sokmam gerekiyor.

Aşağı inerken sakalımı çıplak göğsünde gezdiriyorum.

"Bekle," diyor aniden. Donup kalıyorum ve gözlerimi onunkilere dikiyorum. "Gömleğini... Gömleğini çıkarabilir misin?"

Sırıtarak ayağa kalkıyorum ve onu çekip çıkarıyorum. Arka cebime sokarken bana bakarken yüzü aydınlanıyor.

"Görmek istediğin manzara bu muydu?" Şehvetli gözleri göğsümün ve altılı paketin üzerinde gezinirken gülümseyerek soruyorum. Ayağa kalkıyor ve o iri, güzel göğüsleri her hareketinde sallanıp oynayarak aşağı yuvarlanıyor. Öne doğru uzanıp ellerini sert karnımın üzerinde gezdirirken sert küçük meme uçları o kadar mükemmel görünüyor ki.

Bu manzara muhtemelen ülkedeki en çarpıcı manzaralar arasında ilk onda yer alıyor ama ikimiz de bunu tamamen görmezden geliyoruz. Gözlerimizi birbirimizden alamıyoruz. Bu muhteşem gün batımının kızım üzerinde hiçbir etkisi yok.

Ellerini omuzlarımda ve göğsümde gezdirirken "Dövmelerini seviyorum," diyor. "Kollarını seviyorum. Çok seksiler."

Gömleğini ve sutyenini kaputun üzerinden alıp kamyonetimin tavanına, arkasına fırlatıyorum. Geriye sadece bu dar şort ve ıslak külotu kalmıştı ve kızım tamamen çıplak olacaktı.

O avuçlarını karnımdan aşağı doğru kaydırırken ben göğüslerini büyük ellerimle kavıyorum.

"Oh!" diyor bacağım boyunca uzanan uzun çelik çubuğu gördüğünde nefesi kesilerek. Bir kez gördü mü, gözlerini ondan alamıyor.

O cesur yaramaz küçük eli aşağı iniyor ve avucunu sert shaftım boyunca kaydırarak beni inletiyor. Beni okşadığını hissettiğimde tüm vücudum güçsüzleşiyor. İşte

Aramızda iki katman var ama böyle devam ederse kolayca boşalabilirim.

"Uzan bebeğim," diyorum bileğini tutup elini çekerken. Durmasını istemiyorum ama ağzım onun tatlılığını tatmak için sulanıyor. Kalbim pes etmeden önce onun sıcak küçük amını yalamam gerekiyor.

Kamyona geri dönüyor ve geniş ön cama uzanıyor. Bu sefer o kadar yumuşak ve nazik değilim. Açık kot şortunun yanlarını yumruklarım ile kavrayıp sertçe aşağı çekiyorum. Bacaklarından aşağı kayıyor ve gömleğiyle birlikte kamyonun tavanına fırlatıyorum.

"Siktir," diye fısıldıyorum bir elimi sakalında gezdirirken. Seksi, küçük, pembe, pamuklu bir külot giymiş ve tepesinde ıslak bir nokta var. Hayranlıkla ona bakarken ağzım sulanıyor.

"Noah," diyor utangaç bir sesle. "Sana bir şey söylemek istiyorum."

Kendimi tutmak için her şeyimi harcıyorum. Tüm vücudum sıkıca kenetlenmiş ve onu sahiplenmem için can atıyor. Her yerim gergin. Çok acıyor.

"Bunların hiçbirini daha önce yapmadım," diyor yumuşak bir ses tonuyla.

Kendime geliyorum, gerginliğim şimdilik azalıyor. "Ne demek istiyorsun? Sen...?"

Bana utangaç bir şekilde bakarken başını sallıyor. "Ben bakireyim. Kendimi ne için sakladığımı bilmiyorum ama... sakladım."

Kollarımı açık bacaklarına doluyorum ve ağzım onun ki ne bir santim kalana kadar üzerine eğiliyorum. Gözlerinin içine bakarken amının nemli sıcaklığının karnıma baskı yaptığını hissediyorum.

"Kendini benim için mi sakladın?" Başını sallıyor.

"İşte benim güzel kızım," diye fısıldıyorum onun ayrılmış dudaklarına ve sonra tekrar muhteşem mavi gözlerine bakarken. "Beklediğin için seni çok mutlu edeceğim. Benden başka kimseyi istemeyeceksin."

"Zaten bilmiyorum," diye fısıldıyor. "Sadece seni istiyorum."

Onu dudaklarından sertçe öpüyorum ve sonra aciliyet dayanılamayacak kadar büyük olduğunda, geri çekiliyorum ve bacaklarının arasına düşüyorum.

"Tanrım, çok güzel kokuyorsun," diye inliyorum külotunun üzerinden yumuşak amını öperken. Kokusu ciğerlerime doluyor ve beni sarhoş ediyor. Onun uyarılmasıyla uçuyorum. İhtiyaçtan sarhoş oldum.

Nefesini içine çekiyor ve ben külotunu tutup yavaşça aşağı çekerken tutuyor. Önce dizlerinin üzerinden, sonra da ayaklarından çekerken gözlerinin içine bakıyorum. Bunlar diğer kıyafetleriyle birlikte kamyonetimin kaputuna gitmiyor. Onları sonsuza dek saklayacağım. Onları cebime sokuyorum, yavaşça bacaklarını açıyorum ve sonra ilk kez amına bakıyorum.

"Lanet olsun," diye fısıldıyorum hayatımın en çarpıcı erotik manzarasını gördüğümde. Aşağıda, sularıyla parlayan yumuşak pembe dudaklarına doğru uzanan hafif bukleler var. Amcığı çok kusursuz ve sıkı görünüyor. Muhtemelen sadece dar küçük açıklığına bakarak bakire olduğunu anlayabilirdim.

Elimi uyluğunun iç kısmına koydum ve başparmağımı ıslak yarığından yukarı sürükleyerek dudaklarının aralanışını izledim. Ilık suyu

başparmağıma sızıyor ve onu ağzıma götürüp bir iniltiyle emerek temizlememi nefes nefese izliyor.

"Tadın bal gibi."

Eğiliyorum, hareket etmesini engellemek için kollarımı kalçalarına doluyorum ve dudaklarımı yumuşak am dudaklarında gezdiriyorum.

Derin bir nefes alıp baş döndürücü kokusunun ciğerlerime dolmasına izin verdiğimde derin bir inilti çıkıyor.

Şu anda cennetteyim. Bu hayatımın en güzel anı.

Klitorisini usulca öpüyorum ve sonra dilimi sıkı yapışkan ıslak deliğine gömerek içeri dalıyorum. Amcığı dilimin etrafında kenetleniyor ve aniden sikimin etrafına sarıldığında ne kadar inanılmaz hissedeceğini fark ediyorum.

Bir kez tadına baktım mı, kendimi tutamıyorum. Bu meleğin amını yalayıp yutuyorum, o kıvrılırken ve en seksi inleme seslerini çıkarırken dilimi yumuşak nemli etinde kaydırıyorum.

Üzerime boşaldığını hissetmek istiyorum. Onun masum özünü yutmak istiyorum.

Dudaklarımı klitorisinin etrafına sarıp sertçe emmeye başladığımda saçlarımdan bir avuç tutuyor.

"Oh evet, Noah," diye inliyor beni orada tutarken. "Dilin çok iyi hissettiriyor. Durma."

Dilimi sert incisinin üzerinde gezdiriyorum ve sonra tekrar içeri dalmadan önce dilimle izini sürerek açıklığına doğru ilerliyorum.

Onu bu şekilde gören tek kişi benim. Onun tadına ilk bakan benim.

Bu gerçekler karşısında duyduğum minnettarlık ve sevgi, onun aklını başından alarak ve bedenine bilmediği bir deneyim yaşatarak ona borcumu ödemek istememe

neden oluyor.

Mümkün. Beni beklediğini söylediğinde bana hissettirdiği kadar inanılmaz hissettirmek istiyorum.

Kalçaları dilimin ritmine uyarak kıvranmaya başlıyor. Çıgıllıkları biraz daha yüksek, biraz daha dengesiz hale gelirken, aç ağızma karşı amını yuvarlıyor ve gıcırdatıyor.

Kızımın yakın olduğunu söyleyebilirim.

Suları sakalımı ıslatıyor. Ağızım onun tatlı arzusuyla kaplı ve yaladıkça daha fazlasını alıyorum. Amcığını dillerken ve yapışkan nektarını içerken bir vahşi gibiyim.

Klitorisine doğru ilerliyorum ve dilimi üzerinde kaydırırken saçlarımı sıkıca kavırıyor. Sırtı kavislendi. Bir çıgıllık attı.

O çözülüp her tarafıma boşalırken ben de onun yumuşak amını ağızma alabildiğim kadar alıyorum. Dudaklarıma ve dilime sıcak suyu sızarken o kadar yüksek sesle haykırıyor ki birkaç kuş dehşet içinde uçup gidiyor.

Dilim hiç durmadan hareket ediyor. O çıgıllıklar atarken, titrerken, ön cama düşüp nefesini tutmaya çalışırken ben onun sıcak ve lezzetli amını yalıyorum.

Onu yalamaya devam ediyorum, ondan bir orgazm daha ve sonra bir tane daha çıkarmak istiyorum, ama yoldan gelen lastiklerin çıtırtısını duyduğumda aniden duruyorum.

Kahretsın!

Megan da duyuyor. Kamyonetin kaputundan atlıyor, yolcu tarafındaki kapıyı açıyor ve ben başımın dönmesini engellemeye çalışırken içeri atlıyor. Bir an bu melekle cennetteyim, sonra gerçeğe geri dönüyorum.

Arabayla gelip gözetleme yerinin önüne park eden arabaya ters ters bakıyorum. Arabadan bir aile iniyor - iki ebeveyn ve heyecanla etrafta zıplayan iki çocuk.

Annesi, pantolonumun iç tarafını zorlayan kocaman bir ereksiyonla orada gömleksiz durduğumu görünce iki kez baktı.

Sadece gitmelerini istesem de ona gülümsüyorum, sonra kamyonetimin tavanından kızımın kıyafetlerini alıp içine tırmanıyorum.

"Onları geri alabilir miyim?" Megan koltuğunun önünde yere saklanırken soruyor.

"Hiç şansın yok," diyorum onun çarpıcı vücuduna bakarken. "Seninle işim henüz bitmedi."

Sekizinci Bölüm

Noah

Direksiyonu öyle sıkı kavıyorum ki eklemlerim Yoldan geri dönerken bembeyaz. Taşaklarım ağrıyor serbest bırakma ihtiyacı ile.

İçimde biriktirdiğim her damla tohumu kızımın olgun ve esnek bedenine boşaltmak istiyorum. Onu çiftleştirmek istiyorum. Buna ihtiyacım var.

Megan yukarı bakıyor ve etrafımızda uzun Aspen ağaçlarından başka bir şey olmadığını görünce koltuğun üzerine kayıyor.

Öne doğru eğilip çıplak göğüslerini aşağı sarkıtırken, "İşimizin yarıda kesilmesi çok kötü oldu," diyor. O böyle bakarken gözlerimi yolda tutmak zor. Gözlerimin vücudunda gezinmesi için birkaç saniye verirken kamyonu yavaşlatıyorum. Tüm o kıvrımlar... Kahretsin, aşık oldum.

"Daha yeni başlıyormuşuz gibi hissediyorum."

Küçük eli kaslı kalçamdan yukarı kayarken sertçe yutkunuyorum. Kot pantolonum üzerimdeyken bile, onun dokunuşu bana

tüylerim diken diken oldu. Avuç içi kasıklarımın üzerinde ve sert zonklayan sikim boyunca devam ediyor.

"Lanet olsun," diye fısıldıyorum başım geriye düşüp gözlerim kapanırken. O inanılmaz biri. Nasıl oluyor da tek bir dokunuş bana başka hiçbir şeyin önemi yokmuş gibi hissettirebiliyor?

O küçük el hareket etmeye devam ediyor ve sonra kamyonumun orta konsoluna sürünüyor ve kemerimi tırmalıyor. Kamyonu yönlendirirken kalçalarımı kaldırıyorum.

Her şeyi açıyor, kot pantolonumu indiriyor, boxer külotumun içine uzanıyor ve büyük sert sikimi çıkarıyor.

Onun şaşkın nefesini duyunca sııttım. Her yerim iri ve sikim de farklı değil.

Küçücük eli sarılıyken kocaman görünüyor.

Ağzını kafama dayadı ve ben kamyonu yavaşlatıp dururken sikimi emmeye başladı. Tenha dağ yolunun kenarına bile çekmiyorum. Sadece lanet olası şeyin ortasına park ediyorum ve onun yumuşak, tatlı dudaklarına ve kaygan, şehvetli diline odaklanıyorum.

Öne doğru bakarken sertçe yutkunuyorum, başım koltuğa dayanıyor, kızımın sarışın başı ıslak ağzıyla sikimi kaplarken yukarı aşağı hareket ediyor.

Dönüp sırtının kıvrımlarına, başının her hareketinde sallanan yuvarlak kıkına hayranlıkla bakarken inliyorum. Elim omurgası boyunca kaydırırken inliyor ve sonra kıcının çatlağına doğru devam ediyor. Parmaklarım ipeksi ıslak amını buluyor ve iki parmağımı açıklığına daldırıyorum.

"Amin çok ıslak ve hazır," diye homurdanıyorum. "Emmeyi bitirdikten sonra bu koca siki başka bir yerde ister misin?"

Açlıkla sikimi içine çekerek, ıslak ve gürültülü bir şekilde emerek cevap veriyor. Krema kaplı parmaklarımı çekip emerek kurutuyorum ve sonra elimi tekrar amına koyup bacakları titreyene kadar sert küçük klitorisini ovuyorum.

"Ağzın çok iyi hissettiriyor," diye homurdanıyorum, beni derinlemesine içine alırken, o kadar derin ki boğazını acıtıyor olmalı. Aletimin üzerinde boğuluyor ve gurulduyor, ama durmuyor.

Parmaklarım doğru noktaya vuruyor olmalı çünkü aniden elimin her tarafına boşalıyor. Beni ağzından çekip çıkarırken ve mutluluk içinde çığlık atarken vücudu titriyor ve sarsılıyor.

Orgazmı boyunca, o eller hareket etmeyi bırakmıyor, beni sertçe sarsarken yumruk yumruğa diziliyor.

Onun çözülme görüntüsüyle başa çıkmak çok zor. Ben de çözülüyorum.

Beni tekrar ağzına iterken ağır bir iniltiyle dişlerimi sıkıyorum. O küçük yumuşak diliyle birkaç vuruş yaptıktan sonra boğazının derinliklerine boşalıyorum.

"İşte benim kızım," diye fısıldıyorum tohumumu yutarken, parmaklarım hâlâ amına gömülü.

Daha fazla... Daha fazlasına ihtiyacım var.

Bekaretini sert horozumla almam ve küçük amını her kalın inçle doldurmam gerekiyor. Şu anda onun kirazını alma dürtüsü vücuduma çarpıyor, ama onunla savaşıyorum.

Bu kadın bir melek ve ben bir meleğin masumiyetini ilk kez lanet bir kamyonu almayacağım. Bunun için kendimi asla affetmem.

Megan gözlerinde Gehvet dolu bir parıltıyla koltuğa geri otururken dudaklarının kenarlarını siler. O kadar mükemmel ki.

Nefesini toparlayıp kafası güzelken aşığı inerken onu izliyorum.

"Artık kıyafetlerimi geri alabilir miyim?" diye soruyor utangaç bir gülümsemeye.

Dönüş yolunda onu çıplak görebilmek için onları camdan dışarı atmak istiyorum ama ben onu burada çıplak otururken görebiliyorsa, kamyonetime bakan her meraklı da görebilir.

O kadar öfkelenirdim ki, sadece benim gözlerime ait olanı görseydi bir adamı öldürebilirdim.

"İşte," diyorum onları teslim ederken.

Giyinirken onu izliyorum ve bir kadının giyinirken de soyunurken görüldüğü kadar seksi görünebileceğini merak ediyorum.

"Şimdi nereye?" diye soruyor ben kamyoneti vitesine takıp dağık yolda hızla ilerlemeye başladığımda.

"Bir yatak," diye homurdandım. "Seni bir yatağı götüreceğim."

Megan'ın ailesinden biriyle karşılaşmamak için arka kapıdan kulübeye giriyoruz ve aceleyle merdivenleri çıkıyoruz.

Koridorun aşığı temiz, ama kapısına varır varmaz adını duyuyoruz.

"Megan!"

"Kahretsin," diye mırıldandıktan sonra gülümseyerek arkasını döndü. "Hey, Ashley."

Gelini hemen tanıdım. Bu Megan'ın kız kardeşi ve benim müstakbel görümcem. Sırtışını gizlemeye çalışırken beni bir aşığı bir yukarı süzüyor.

"Randevu iyi geçti mi?"

"Evet," diyor Megan yanakları kızarak. "Noah, bu benim kız kardeşim Ashley. Ashley, Noah."

"Memnun oldum," diyor gülümseyerek. "Dün gece kız kardeşimi bulduğun için teşekkürler."

"Benim için zevkti."

"Bunu görebiliyorum," diyor gülmemeye çalışarak. "Siz ikiniz şimdi ne yapıyorsunuz? Grup yemeğine geliyor musunuz?"

"Um..." Megan kapıya bakarken şöyle der. "Başka planlarımız var. Ben sadece... üstümü değiştirmeye geldim."

Ashley sırtarak ayak parmaklarının üzerinde zıplarken "Harika," diyor. "Ben sizi yalnız bırakayım. İyi eğlenceler."

Megan beni içeri alıyor ve kapıyı kapatmadan önce tereddüt ediyor. "Bana bir saniye ver."

Kız kardeşine yetişmek için acele ediyor. Kulak misafiri olmak istemiyorum ama sessiz otelde fısıldaştıklarını duyabiliyorum. "Kimseye söyleme, tamam mı?"

"Şaka mı yapıyorsun?" Ashley fısıldayarak karşılık verir. "Asla yapmam. Sadece tüm otelin duyacağı kadar gürültü yapma."

Kıkırdamalarını duyunca gülümsedim. Kızım koşarak içeri giriyor, kapıyı kapatıyor ve gözlerinde ateşle bana bakıyor.

Aniden koşmaya başlıyor ve kollarıma atlıyor. Onu yakaladığımda gülüyorum, kolları ve bacakları beni sarıyor. Alnımız alnımıza geliyor, öpüşmeye başlayana kadar uzun bir süre birbirimize gülümsüyoruz.

Öpüşme hızla tırmanıyor. Gülümsemeler kayboldu. Ateşli tutku onun yerini alır.

Dönüp onu duvara yaslıyorum, ağızlarımız birleşirken ereksiyonumu onun yayılmış amına sürtüyorum.

Onun içinde olmalıyım. Eğer yakında onun sıcak amını etrafımda hissetmezsem, aklımı kaybedeceğim.

Tek düşünebildiğim bu. Onu yetiştirmek odaklanabildiğim tek şey.

Onu yatağa taşıyıp üzerine yatırdığımda inliyor.

O hızla kendi gömleğini çıkarırken ben de gömleğimi çekip çıkarıyorum. Arkasına uzanıp sütyenini çıkarırken sarı saçları darmadağınktı.

"Çok seksisin," diye homurdanıyorum. "Sana bir kez sahip olduğumda, tatlı kız, seni asla bırakamayacağım. Asla."

"Güzel," diyor o masmavi gözleriyle bana bakarken. "Sonsuza dek senin olmak istiyorum."

Sütyenini kollarından çıkarıp yatağın üzerine bırakıyor. Öyle hararetli bir telaş içindeyiz ki kendimiz soyunuyoruz. O jean şortundan sıyrılırken ben kemerimi çıkarıyorum. Külotu hala cebimde, bu yüzden önce o soyunuyor.

O yatak örtüsünü çekip yumuşak beyaz çarşafları ortaya çıkarırken ben de koyu gri kot pantolonumu tekmeliyorum. Çok cazip görünüyorlar. Hayatımda karşılaştığım hiçbir şey, kız arkadaşımı bu büyük kral yatakta çıplak yatarken görmek kadar davetkâr olmamıştı.

Oda muhteşem bir dağ manzarasına sahip ve balkona açılan sürgülü cam kapıların yanında bir oturma alanı var. Her şeyi görmezden geliyorum ve sadece onun tatlı vücuduna odaklanıyorum. Bundan daha iyi bir manzara olamaz.

Üzerimdeki son giysi parçasını da çıkardıktan sonra yatağa tırmanıp onun yanına gidiyorum.

Bacaklarını açıyor ve kollarımdan tutarak şehvetli bir bakışla beni üstüne çekiyor. Sert şaftım tam olarak nereye gideceğini biliyormuş gibi sıcak kaygan tümseğine iniyor. Biraz baskı uyguladığımda ikimiz de inliyoruz.

"Benimle kalacak mısınız?" Dudaklarımı dudaklarının üzerinde gezdirirken soruyorum. Gözlerimin içine bakarken sıcak nefesinin beni gıdıkladığını hissediyorum.

"Evet."

"Kız kardeşin balayındayken sadece birkaç günlüğüne değil. Burada yaşamayı istiyorum. Benim yanıma taşınmanı istiyorum. Benimle evlenmeni istiyorum. Seninle bir aile kurmak istiyorum. Hepsini istiyorum."

Gözlerimin içine bakıyor ve sonra uzanıp elini boynumun arkasına kaydırıyor. Dudaklarını ayırarak beni ağzına doğru çekiyor.

Sikimi ıslak amına dayarken onu sertçe öpüyorum. Sonunda ağzımı çektiğimde, söylediğim her şeyi yapmaya hazır gibi görünüyor.

"Evet," diyor. "Buraya taşınacağım. Seninle yaşayacağım. Seninle yeni bir hayata başlamak istiyorum. Hepsini ben de istiyorum."

"Gerçekten mi?" Fısıldıyorum.

Gözlerimin içine bakıyor ve başını sallıyor.

Kalbim o kadar dolu ki, yemin ederim bu kız beni ona daha da aşık ederse atmaya bırakacak.

Aramıza uzanıp zonklayan sikimi tutarken seksi dudaklarını öpüyorum. Ağzından uzaklaşırken dişleri alt dudağımı çekiştiriyor.

"Pişman olmayacaksın bebeğim," diyorum kalın kafamı onun daracık bakire açıklığına doğru yönlendirirken. "Keşke birbirimizi yıllar önce bulmuş olsaydık dedirteceğim sana."

"Zaten biliyorum."

Başımı içeri ittiğimde yumuşak am dudakları benim için ayrılıyor. Dişlerimi sıkıyorum ve tünelinin beni ne kadar sıkıldığını hissettiğimde bir nefes emiyorum.

"Sakin ol bebeğim," diye fısıldıyorum dudaklarına o gerilirken. "O tatlı amını benim için aç ve içeri girmeme izin ver. Beni ne kadar istediğini göster."

Göğüslerini öperken ve kalçalarımı yavaş, sıkı itişlerle ileri geri sallarken vücudu gevşiyor. Ona sertçe sokmak için can atıyorum ama kendimi tutuyorum, onun iyiliği için kendimi yavaş gitmeye zorluyorum.

Sakinleşmeye başlar ve o çılgın gerginliğin bir kısmı hafifler.

"İşte benim kızım," diye fısıldıyorum kalçasını tutup daha derine kaymaya devam ederken. Sikimin başı dirence çarpıyor ve onun kirazı olduğunu bilerek sırtıyorum.

Bu, hayalini kurduğum an. Bu onu benim yaptığım an.

Şehvetli bir homurtu ile kalçalarımı ileri doğru itiyorum. Çarşafı bir avuç tutarken, inç inç daha derine kayarken inliyor.

Sıkı sıcaklığı beni tamamen içeri girene kadar sıkıyor, yumuşak güzel sıcaklığı aletimi yutuyor. İlk kez bir horoz onu doldurup sahiplenirken titriyor.

Bakışlarımız birbirine kilitlendi.

O bakışta aramızda çok şey geçer. O her zaman benim olacak ve ben de her zaman onun olacağım. İkimiz de bunu zaten biliyoruz. Kelimeleri söylemeye gerek yok.

"Oh, Noah..." diye inliyor. "Çok... çok iyi hissediyorsun."

Kalçalarımı geri çekip yavaşça onun sıkı bedeninden çıkıyorum. Amcığının beni bırakmak istemiyormuş gibi sıkıldığını hissettiğimde ürperiyorum.

Tam şişmiş başım dışarı kaymak üzereyken, biraz daha hızlı, biraz daha sert bir şekilde tekrar içine giriyorum. Yüksek sesle ağlarken kollarıma yapışıyor.

"Bu amcığın benim olduğunu biliyorsun, değil mi?" Bir ritim bulduğumda, derin itişlerle ona girip çıkarken söylüyorum.

Vücudu kalçalarımın hızına göre sallanıyor. "Hepsi senin, Noah. Ne zaman istersen alabilirsin."

"Ne söylediğine dikkat et," diye sırtarak cevap veriyorum. "Bu yataktan bir daha asla çıkamayabilirsin."

"Benimle dalga geçme."

Doğru noktaya geldiğimde aniden haykırıyor ve sırtını kavislendiriyor. Avuç içimi sırtının alt kısmı boyunca yayarken sırtıyorum ve hızımı artırırken onu tutuyorum, ona zonklayan horozumun daha uzun, daha sert itişlerini veriyorum.

Göğüsleri hareketle birlikte ileri geri zıplıyor ve sanki aşırı duyuşal yüklenme yaşıyorum. Nereye bakacağımı bilemiyorum.

Gözlerimi onun çarpıcı yüzünde tutmak ve ilk kez becerilmesini izlemek istiyorum, ama gözlerim aramızda bağlandığımız yere düşmeye devam ediyor. Ne zaman geri çeksem, bekaretinin sikimi kapladığını görebiliyorum. Bu çok güzel bir manzara.

"Buraya gel," diyorum, aniden onu yakalayıp kaldırıyorum. Kıçımı yatağa bırakıyorum ve onu uzunluğuma binebileceği şekilde üstüme yerleştiriyorum. Sırtım büyük ahşap yatak başlığına dayanıyor, o da benim horozum hala onun derinliklerindeyken çerçeveme biniyor.

Evet. Bunu sevdim.

Kalçalarını aşağı yukarı zıplatıp sert sikime binmeye başladığında ellerim vücudunu keşfetmek için serbest.

Zıplayan göğüslerine masaj yapıyorum, onları sıkıyorum ve yukarı aşağı kayarken sert küçük meme uçlarını yalıyorum.

"Aletin harika," diye inliyor sarı saçları çıplak omuzlarında zıplarken. "Çok büyük."

Amcığının her damlasıyla klitorisini sert pelvisime sürtmeye başlıyor, yoğun hisle kendinden geçerek inliyor. Bunu her yaptığında dişlerimi gıcırdatıyorum çünkü amcığı beni o kadar sıkıyor ki. Bu tatlı bir acı. Şu andan itibaren her gün yaşamak istediğim bir acı.

Bu tatlı kızı doğurma ihtiyacı şiddetle geri geliyor.

Kıçını tutup kalçalarını aşağı yukarı oynatmaya başladığımda göğsüm sıkışıyor, sikimi onun daracık amcığıyla sarsıyorum.

Yavaş gitmeye çalışıyorum ama o tren istasyondan ayrıldı. Yoğun cinsel ihtiyacım artık kontrolü ele aldı.

Onu daha sert ve daha hızlı becerirken büyük yuvarlak göğüsleri yüzümün önünde zıplıyor. Onu her aşağı indirdiğimde bir homurtu ile yukarı itiyorum.

Klitorisi pelvisime çarparken inliyor. İkimiz de boşalmaya çok yakınız.

Aramızda koruma yok ve benim de çekilmek gibi bir planım yok. Yükümü doğrudan rahmine yönlendiriyorum ve onu hamile bırakmamı engelleyecek hiçbir şey yok. Onu sonsuza dek benim yapmamı engelleyecek hiçbir şey yok.

"Evet!" diye haykırıyor, ben hızımı artırırken, derinlere dalarken kıçını çok sert sıkıyorum. "Boşalacağım! Boşalacağım!"

Başını arkaya atıyor ve o kadar yüksek sesle bağılıyor ki tüm loca onu duyacak diye endişeleniyorum.

Sıcak amcığı ilk kez bir sikin üzerine boşalırken etrafımda kenetleniyor. Sıcak am suyu aramıza sızıyor ve bu his o kadar inanılmaz ki beni de uçurumun kenarına gönderiyor.

Kıçına yapıştım, derinlemesine ittim ve yanan yükümü yumuşak ıslak amına bıraktım.

Hepsini alıyor.

Gözleri kapalıyken dudaklarını yalıyor ve onu sıcak tohumlarımla doldurduğumu hissederken inliyor.

Zevkin amansız dalgaları içime tekrar tekrar çarparken gözlerimi ondan ayırmıyorum, ta ki ben titreyene kadar.

Orgazmlarımız azalırken sert sikimin üzerine çöküyor, nefesini tutmaya çalışırken bana yapışıyor.

Sahiplenici kollarımı ona doluyorum ve onu bırakıp bırakamayacağımdan emin olamadan sıkıca sarılıyorum.

Eğer söylediklerinde ciddiye, bunu yapmak zorunda kalmayacağım.

Buraya taşınacağını söyledi, ama insanlar tutkunun ateşiyle her türlü çılgınca şeyi söylerler.

Fikrini değiştirmek için üç günü var.

Ve bunu yapmadığından emin olmak için üç günüm var.

Dokuzuncu Bölüm

Megan

Daha sonra a gizli sinsi aracılığıyla ve Köşk

içinde ve

Sabah, tüm ailemi ve arkadaşlarımı olaysız bir şekilde geçip otoparka girdik.

Noah'nın kamyonetine vardığımızda, "Kimsenin bizi gördüğünü sanmıyorum," diyorum.

"Bu çok mu kötü olurdu?"

Yüzündeki incinmiş ifadeyi görüyorum ve ona doğru gidiyorum. Parmak uçlarıma basıyorum ama yine de ağzına ulaşamıyorum. "Biraz yardım lütfen."

Kocaman kollarını bana dolayıp dudaklarımdan öperken gülümsemeden edemiyor. Sakalları gıdıklıyor. Bu öpücüklerle gerçekten bağımlı olmaya başlıyorum. Bu adamın yanından nasıl ayrılacağım?

"Kastettiğim bu değildi," diyorum yanaklarım kızararak. "Seni herkesle tanıştırmak için sabırsızlanıyorum, ama ben

Şimdilik seni sadece kendime istiyorum. Bu sadece ikinci randevumuz."

"Sanırım tarihleri saymayı çoktan geçtik."

Elimi onun elinin içine kaydırırken gülüyorum. "Sanırım haklısın." Biz zaten birlikteyiz. Eğer dün gece yeterince kanıt değilse,

Bu sabah da öyleydi. Oda servisini sipariş etmeden önce iki kez ve gelmesini beklerken bir kez daha yaptık. Amım acıyor! Lanet olsun, ama buna değdi.

"Şimdi nereye gidiyoruz?" Otoparktan çıkıp ana yola girdiğimizde soruyorum. Yine muhteşem bir gün ve her şey önümüzde. Noah aradı ve izin aldı, bu beni çok heyecanlandırdı. Eğer herhangi bir aptal şehir kızı patikalarda kaybolursa, sadece oturup beklemek zorunda kalacaklar çünkü ateşli park korucusu bugünlük benim. Ve umarım gece için de!

Kasabaya girerken "Seni muhtemelen gitmek istemeyeceğin bir yere götürüyorum," diyor.

"Bu kulağa hiç hoş gelmiyor."

İlk randevunun gerçek olamayacak kadar iyi olduğunu biliyordum. Her şeyi eşitlemek için berbat bir ikinci randevu gibisi yoktur.

"Her şey bittiğinde bana teşekkür edeceksin," diyor ana yola çıkarken. "Kasabamdaki hiç kimseye ya da hiçbir şeye kırgın olmanı istemiyorum."

"Herhangi bir kırgınlığım yok..."

Ama yoluna devam ediyor ve markette kısa bir mola veriyor. Elinde büyük bir elma poşetiyle kamyonete döndüğünü gördüğümde her şey yoluna girmeye başlıyor. Arabaya biniyor ve torbayı kucağıma koyarken gülümsüyor.

"Oh. O."

"Evet, o. Siz ikiniz barışıyorsunuz."

Pencereden dışarı bakarken kollarımı kavuşturuyorum.
"Tamam, ama ona binmeyeceğim."

"Sorun değil, onun yerine daha sonra bana binebilirsin."

Başımı çevirip ağzım açık bir şekilde ona bakıyorum.

Kamyonu çalıştırırken sırtıyor. Noah bugün her zamanki gibi çok seksi görünüyor. Doğruca odama geldiği ve hiç çıkmadığı için dünkü koyu gri kot pantolonunu giyiyor ama arkada değiştirdiği fazladan bir atleti var. O dev dövme kollar her zamankinden daha büyük görünüyor ve onlara her baktığımda ve beni nasıl sardıklarını hatırladığımda kendimi kızarıırken buluyorum.

"Hazır mısın?" diye soruyor eli vites kolundayken.

"Peki," diyorum gözlerimi şakacı bir şekilde devirerek.
"Gidip şu aptal atı görelim ve şu işi bitirelim."

Tüm yol boyunca sohbet ediyor, gülüyor ve muhteşem manzaralar eşliğinde güzel dağ yollarında ilerlerken harika vakit geçiriyoruz.

"Oh, bakın! Ördekler!" Kayalık bir uçurumun yanındaki küçük bir gölün yanından geçerken söylüyorum.

Noah altmışla gitmemize rağmen kamyonu yolun kenarına çekiyor ve ben de sıçrayıp kayarak durana kadar dayanıyorum. Karmaşık girişimizle birlikte havaya bir toz bulutu yayılıyor ve ördekler o kadar korkuyorlar ki sinirli bir şekilde vaklayarak uçup gidiyorlar.

Ağzım açık ve gözlerim kocaman ona dönüyorum. O bir kahkaha patlatıyor ve sonra ben de gülüyorum.

"Özür dilerim," diyor alnını direksiyona dayayıp gülerek.
"Onları görmeyi gerçekten istedim."

"Onları gördüm," diyorum kıkırdayarak. "Dehşet içinde uçup gittiklerini gördüm."

Geri gelip gelmeyeceklerini görmek için birkaç dakika bekliyoruz. "Sence dönecekler mi?" Noah umutla soruyor
engin mavi gökyüzüne bakıyor.

"Sanırım şu anda Kanada yolunu yarılamışlardır."

Başını sallayıp kamyonu çalıştırırken gülüyor. "Muhtemelen haklısın. Belki onları dönüş yolunda yakalarız. Üzgünüm."

Kollarımı kalın koluna doluyor ve pazusunu öpüyorum. "Seni affediyorum."

Greene Mountain Ahırlarına günün ilk grubundan önce varıyoruz. Biz oraya doğru yürürken sahipleri Tyler ve Carrie atları eyerliyorlardı.

"Hey, Noah," diyor Tyler yanıma gelip elini sıkarken. Bana kibarca başını sallıyor, ama sonra beni tanıyınca bir iki adım atıyor. "İyi misin? Olanlar için çok üzgünüm. Thunderbolt'un gök gürültüsü korkusunu yendiğini sanıyordum."

"Hayır," diyorum açıkça. "Hâlâ çok korkuyor."

"Yapabileceğimiz bir şey varsa," diyor Tyler. "Şehirdeyken sizi bir kez daha bedava gezdirmekten mutluluk duyarız."

Ellerimi panikle sallarken "Hayır, teşekkür ederim," diyorum. "Ayaklarımı ait oldukları yerde tutmak istiyorum, teşekkürler."

Noah elma torbasını gösterirken, "Aslında Thunderbolt'un gönlünü almaya geldik," diyor. "O buralarda mı?"

"Aman Tanrım, bu sensin!" Carrie koşarak yanıma geldi. "Bunun olduğuna inanamıyorum! Senin için çok endişelendim. İyi misin?"

Awww. Endişesi çok dokunaklı. Adamlar konuşmaya devam ederken "Ben iyiyim," diyorum. "Sadece birkaç sivrisinek ısırığı ve bu yüzden bu yakışıklı adamla tanıştım, bu yüzden benden kötü eleştiriler almayacaksın."

Gülüyor ve rahatlayarak nefes veriyor. "Şükürler olsun. Bizi dava edeceğinden falan korkuyordum."

"Hayır, asla yapmam."

"Bu beni rahatlattı," diyor. "Paramızı biriktiriyoruz çünkü bir ev almak istiyoruz ve bunun için endişeleniyordum-"

"Ev mi almak istiyorsun?" Canlanarak söylüyorum. Heyecanla başını sallıyor. "Evet!"

"Bu konuda size yardımcı olabilirim!"

"Gerçekten mi?"

"Evet! Ben emlakçiyim. Bu bölgede."

Kafasını eğiyor, şaşkın görünüyor. "Şehir dışından geldiğini s a n ı y o r d u m ."

"Hayır. Ben burada yaşıyorum. Değil mi tatlım?"

"Evet," diyor Noah kocaman bir gülümsemeyle kolunu gururla bana dolarken. "Benimle yaşıyor."

Carrie hâlâ şaşkın görünüyor. "Oh. Şirketinizin adı ne?"

"Greene Mountain Emlakçılık."

Kahretsin, umarım bu alınmamıştır!

"Tamam. Harika! Evet, seninle geliyoruz."

"Gerçekten mi?!" Yüzüm aydınlanarak söylüyorum. İlk müşterim! Kahretsin, bir web sitesi, sözleşmeler, kartvizitler ve daha bir sürü şey hazırlamam gerekiyor. Ama kimin umurunda? İlk müşterim! Neredeyse sevinçten zıplayacaktım.

Carrie bana tuhaf tuhaf bakıyor, muhtemelen neden bu kadar heyecanlı olduğumu merak ediyor. En iyisi heyecanımı bastırıp

daha profesyonel.

"Yani, harika," diyorum kaşlarımı ciddi bir şekilde çatarak. "Sizinle çalıştığım için mutluyum."

El sıkışıyoruz ve ne aradıkları hakkında bir süre sohbet ediyoruz. Ne istedikleri hakkında iyi bir fikir edindiğimde, beni Thunderbolt'u görmeye getiriyorlar.

Gündüz o kadar korkunç görünmüyor. Padokta durmuş saman yiyor. İyi bir küçük at gibi rahatlıyor.

"Beni hatırladın mı?" Noah bizi biraz yalnız bırakmak için geri çekilirken soruyorum. "Sen ormanda manyak bir psikopat gibi koştururken sırtındaki sinek bendim. Bu hiç hoş değildi."

Beni izlerken gelişigüzel çiğniyor.

Çılgınlık moduna geçtiğinde sırtına yapışmanın verdiği korkuyu hatırlarken nefesimi tuttum.

Ama sonra Nuh tarafından bulunmanın nasıl bir duygu olduğunu hatırlıyorum ve öfke ve hayal kırıklığı içimden akıp gidiyor. Yerlerini minnettarlık ve neşe alıyor. Eğer bu atın çılgınlığı olmasaydı, muhtemelen hayallerimin erkeğiyle asla tanışamayacaktım.

"Tamam, peki," diyorum elma poşetini çekip açarken. "Seni affediyorum."

Thunderbolt başını kaldırıyor ve elimdeki elmayı görünce yanıma geliyor. Elmayı ona yedirirken gülüyorum ve garip dişlerinin elmayı dilimleyişini izliyorum.

Hızla yutarken çok mutlu görünüyor ve bir tane daha için yalvarıyor.

"Pekâlâ," diyorum üçüncü elmasından sonra. "Artık arkadaş mıyız?"

Burnuyla yerdeki çantayı drtp içinden çıkan bir elmayı kaparken boynunu okşuyorum. "Biz arkadaşız."

"Daha iyi misin?" Noah elleri cebinde yürürken soruyor.

"Evet. Bunun için teşekkür ederim."

Bir elma alıyor ve yanından geçen başka bir ata yediriyor. "Demek Greene Mountain Emlakçılık, ha?"

Ona utangaç bir şekilde gülümsüyorum. "Sence bu iyi bir fikir mi?"

"Şehirde kalıp benim yanıma taşınacak ve kendi emlak şirketini mi kuracaksın? Bence bu şimdiye kadar duyduğum en iyi fikir."

Daha cesur olmaya çalışıyorum.

Ülkenin bir ucundan diğerk ucuna taşınmak ve yeni bir hayata başlamak kadar cesur bir şey yoktur.

"Tamam," diyorum kocaman bir gülümsemeyle. "Yapacağım."

Noah bana yan yan bakarken sertleşiyor. "Kalbimle oynama Megan. Yüzde yüz emin olmadıkça kalacağınızı söyleme."

"Kurmam gereken yeni bir şirket var," diyorum sırtarak ona doğru yürürken. "Ve hayallerimin erkeğini terk edecek değilim. Beni kabul edersen kalırım."

Kocaman kollarını bana doluyor ve sevinçle bağıırken beni etrafında döndürüyor. Ayaklarım yerden kesilirken ciyaklıyorum.

Sanırım kalıyorum!

Sonsöz

Megan

Bir Yıl Sonra...

"Burası **da** mutfak," diyorum içeri girerken.

Yeni evlenen ve aile kurmak için bir yer arayan genç bir çift olan Jeremy ve Patricia ile muhteşem lüks bir mutfak. "Granit tezgahlar, gazlı ocak ve şu muhteşem manzaraya bakın. Her gece verandanızda oturup Silvergray Dağı'nın üzerinden güneşin batışını izleyebilirsiniz."

Bu satışı yaparsam, on ay önce şirketimi kurduğumdan beri on birinci satışım olacak. Çok iyi gidiyorum! Bu bölgenin tamamı kullanılmayan bir pazar. Şehirdeki diğer tek emlak şirketi çiftliklerde uzmanlaşmıştı ve zar zor çalışan bir web siteleri vardı. Çiftlikleri onlara bıraktım ve konut emlak piyasasını devraldım. İnanılmazdı!

"Bu fayanslara bayılıyorum," diyor Patricia. "Nedir bunlar?"

"Porselen," diyorum, bu detayı ezberlediğim için mutluyum. "Seramikten daha dayanıklıdır, eğer çocuk sahibi olmayı planlıyorsanız bu işinize yarar. O kadar kolay çatlamazlar ve-"

Su aniden fayansların üzerine fışkırır.

Benden geldiğini fark edene kadar şaşkınlıkla bakıyorum.

Oh, evet. Dokuz aylık hamileyim. Kocamanım.

"Suyun mu geldi?" Jeremy bana şok içinde bakarken soruyor.

"Evet!" Yanaklarım kıpkırmızı yanarken söylüyorum. "Ama merak etmeyin, fayansları lekelemeyecek. Bu harika mülkü eviniz olarak seçerseniz fayanslar hâlâ mükemmel durumda olacak."

"Jeremy," diyor Patricia kolumu tutarken gergin bir sesle. "Ambulans çağır."

"Hayır, hayır," diyorum cep telefonumu çıkarırken. "Kocamı arayacağım. Hemen gelecek."

Noah'ı arayıp ona haberleri verdim.

Sakin kalmaya çalışsa da sesindeki gerginliği duyabiliyorum. Bu bebek için çok heyecanlı. Bir oğlumuz olacak, ki bu beni çok heyecanlandırıyor. Babasına benzeyip benzemeyeceğini görmek için sabırsızlanıyorum. Kocamın erkeksi genleri sayesinde benden sakallı ve dövme çıkarsa hiç şaşırmam.

Noah rekor sürede geldi. O hızla gelirken Jeremy ve Patricia garaj yolunda bana yardım ediyor.

Yedi aylık sevimli yavru köpeğimiz -Rex adında bir Bloodhound- ön koltukta oturuyor. Aniden ortadan kayboldu.

Noah frene bastığında.

"Köpeğe dikkat et!" Noah kamyondan atlayıp yanına koşarken bağıyorum. Biraz paniklemiş görünüyordu. Benim dışımda herkes öyle.

Geçtiğimiz yıl Noah yanımdayken çok büyüdüm ve yapamayacağım hiçbir şey yokmuş gibi hissediyorum. Bu doğum zor olsa bile, üstesinden gelebileceğimi biliyorum. Yanımda bu güçlü ve destekleyici adam varken her şeyin üstesinden gelebilirim.

Noah beni kamyonete doğru götürürken, "Evin geri kalanını bensiz gezin," diyorum. "İşiniz bittiğinde garaj kapısından çıkın. Burası çok güzel bir ev ve eminim gerçekten-"

"Megan!"

Şok içinde Noah'a baktım. "Öyle mi?"

"Doğum yapıyorsun. Mesai bitti, tamam mı? Satmayı bırak."

Elimde değil. İşimi seviyorum ve insanların kendilerine mükemmel şekilde uyan bir evde mutlu olduklarını görmek istiyorum.

Ama... Şu anda belimden geçmeye çalışan bir insan var, o yüzden belki de haklıdır.

Yolcu koltuğuna geçiyorum, Rex'i alıyorum (bu arada o iyi) ve birlikte inanılmaz bir maceraya daha başlamak üzere hastaneye doğru yola çıkıyoruz.

Noah yanımdayken, harika olacağını biliyorum.

Sonsöz

Noah

Elli yıl sonra.

II

Burada ne yapıyorsun?" Megan sorar gülümseyerek evden çıkar. "Dün geceki fırtınada şu ağaç devrildi mi?"

Baltayı devrilmiş kütüğe saplıyorum ve dik durup güzel karımın yanıma gelişini izliyorum.

Bu kadın beni hala büyülüyor. Son elli yıldır da öyle.

Şimdi bile, yetmişli yaşlarında, o muhteşem gülümsemesi ve uyanık mavi gözleriyle, onu hala o dans pistinde dans edip şarkı söylerken ilk gördüğüm zamanki kadar seksi buluyorum.

Devrilmiş ağaca bakarken "Bir süredir sallanıyordu," diyorum. Arazimizin yan tarafında, kamyonlarımızdan ve evimizden uzakta. "Sanırım dün gece sonunda devrildi."

"Awww," diyor yanıma doğru yürüyüp yanımda dururken. Devrilmiş ağaca bakıyor, sanki gitmesine üzölmüş gibi. "Testereyle kesmesi için Mikey'i arayabilirim. Hepsini tek başına yapmak zorunda değilsin."

Gömleğimi yumuşak bir hareketle çıkarıp kütüğün üzerine bırakıyorum. "Yardıma ihtiyacım var gibi mi görünüyorsunuz?" Sırıtarak soruyorum.

O seksi küçük gözleri çıplak gövdemın üzerinde dolaşırken uzun ve sert bir şekilde nefes veriyor. Onunla tanıştığım günkü kadar güçlü olmayabilirim ama hâlâ yirmili yaşlarındaki herhangi bir erkekle başa çıkabilir ve kazanabilirim. Hâlâ mülkümle ilgilenebilir, devrilen ağaçları kesebilir ve hâlâ kadınımle ilgilenebilirim. Aslında, dün gece yaptım. Dışarıda hava şiddetlenirken biz içeride kendi fırtınamızı pişiriyorduk.

"Hayır," diyor elini sert karnımdan göğsüme doğru kaydırırken. Göğsümdeki tüyler ağarmış olabilir ama oradaki kaslar hâlâ gayet iyi çalışıyor. "Bunu tek başına halledebilecek gibi görünüyorsun."

Gözlerindeki o tanıdık uyarılma ifadesini gördüğümde benim sıcaktan karıncalanıyor. O yaramaz küçük el tekrar aşağı kayıyor ve sert karnımda durmuyor. Kemerimi geçip, bu güzelliğın beni kızdırmasıyla uzayan ve sertleşen sikimin üzerinden devam ediyor.

Bana aç bir ifadeyle bakıyor ve ben de bu ağacın bugün kesilmeyeceğini bildiğim için sırıtıyorum. Bütün öğleden sonra meşgul olacağım.

Onu kollarıma alıyorum ve ayağa kaldırırken heyecandan ciyaklıyor.

"İçeri girelim ve büyük bir odun parçasıyla ne kadar iyi başa çıkabileceğini görelim."

Eli hâlâ kasıklarımda, ileri geri sürüyor.

"Hiç adil değil," diyor sırtarak. "Bu bir ağaç gövdesi gibi hissettiriyor."

Onu içeri taşıırken gülümsüyorum.

Bu kadın hayatımı yaşamaya değer kıldı. Birlikte inanılmaz bir aile ve ikimizin de son derece gurur duyduğu bir miras yarattık. Altı harika çocuğumuz ve şu ana kadar on dört güzel torunumuz var ve saymaya devam ediyoruz.

Her biri için her gün şükrediyorum.

Ama bu kadın geręek bir lütuf. O benim kayam. Ruh eşim. Hayatımın aşkı.

Onun güzel gözlerine her baktığımda şükranla doluyorum. Birlikte geçirdiğimiz harika on yıllar için minnettarım ve hala biraz daha zamanımız olduğu için şükrediyorum.

Bir saniyesini bile boşa harcamak istemiyorum.

Ateşli gözlerim ruh eşime kilitlenmişken, birlikte geçirdiğimiz her saniyeden faydalanmak için onu eve taşıyorum...

...ve ona bu büyük ağaç gövdesinin hala iyi çalıştığını göstermek için.

Son!

Greene Mountain Boys serisinin diğer kitaplarına göz atın.

Hepsi tek başına okunabilir.

Daha fazlası yakında!

Found In The Mountains'da kendi kitapları olan karakterler:

Tyler ve Carrie - **Dağlarda Kaybolmak**

Owen ve Lauren - **Dağlardaki Arzu**

Dylan ve Ashley - **Dağlardaki Tutku**

Sırada Colin ve tüylü arkadaşı Charlie'nin yer aldığı Grumpy
In The Mountains var!

Daha fazla dağ adamı!

[Dağlarda Kaybolmak](#)

[Dağlardaki Arzu](#)

[Dağlardaki Tutku](#)

[Sabitlenmiş Dağ Adamı](#)

[Dağ Adamı Kurtarıldı](#)

[Dağ Adamı Takıntılı](#)

[Dağ Adamı Alındı](#)

[Dağ Adamım İlham Perisi](#)

[Dağ Adamı Kutu Seti](#)

Hepsi Kindle Unlimited'ta!

Gelin ve özel Facebook Grubuma katılın!

OTT Aşığı Olmak İçin Buraya Tıklayın!

Olivia T. Turner'ın VIP okuyucuları için özel bir grup. Olivia ile etkileşime geçmek, en son OTT haberlerini almak, kapaklara ilk bakış, tanıtımlar, özel alıntılar, çekilişler ve daha fazlası için gelin!

Katılmak için Over The Top Alfa Erkeklerini sevmelisiniz!

OTT'ye Takıntılı Olun

En son OTT haberleri için e-posta listeme kaydolun ve başka hiçbir yerde bulamayacağınız ücretsiz bir kitap kazanın!

TAKINTILI

Olivia T. Turner tarafından
Posta Listesine Özel!

Ofisimin penceresinden dışarı baktığımda ve onu yan binada gördüğümde, ona sahip olmam gerektiğini biliyorum.

Sırf ona yakın olmak için çalıştığı bütün şirketi satın aldım.

Ofisimde bana bağlı olarak çalışacak.

Alttan, üstten, yandan; her pozisyonda birlikte çalışacağız.

Bu genç masum kız, çalışanlarımı çok çalıştırdığımı öğrenecek.

Ve yeni zengin CEO'sunun şimdiden ona takıntılı olduğunu.

Bu baskın ve güçlü CEO fazla mesai için yalvarmanıza neden olacak! Sadece bana mı öyle geliyor yoksa takım elbiseli ve kravatlı ateşli kaslı bir alfadan daha iyi bir şey yok mu!

Tüm kitaplarım sıfır hile ve garantili tatlı bir HEA ile GÜVENLİDİR. Keyfini çıkarın!

**Ücretsiz kopyanızı almak için
buraya tıklayın!**

Beni takip edin.

Olivia T. Turner'ın kitaplarının tam listesine şu adresten ulaşabilirsiniz:

www.OliviaTTurner.com

amazon.com/author/oliviattturner

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.